ဝတ္ထုရာဇသံဃာန်းအစုစဉ်

မြို့ရာဇာ

ကျွန်ုပ်နှင့် လစဉ်
ရေမြင့်သော်လည်း
မဟာဒုံဒင်သည့်ရွှေကြာ

စာပေပန်းခင်း

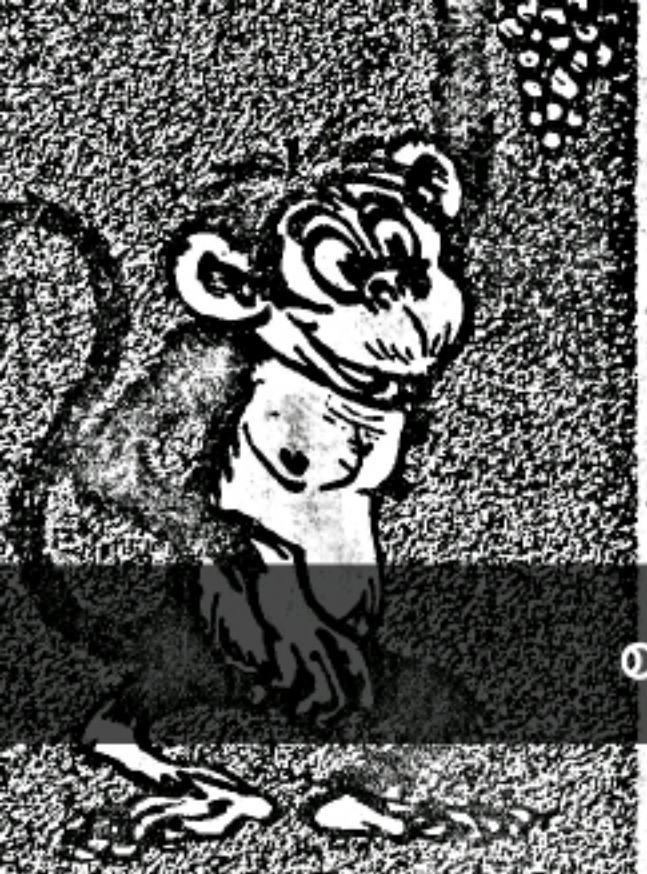

စာပေပန်းခင်း

ဇာတ်လမ်းဇာတ်ညွှန်းသရုပ်ဖော်

ငှိုင်ရာဇာ

ကျွန်ုပ် နှင့်

ရေမြှင့်သေဂါလည်း

မဂင်နှိုင်သည့်ရွှေကြာ

မာတိကာ

အခန်း ၁။ ကြွတိုင်းရွာကမဟာကံထူးရှင်

အခန်း ၂။ ကျောက်ဖဲလက်ပစ်ဝံ့နှင့်ကျွန်ုပ်ကြောက်ရုပ်

အခန်း ၃။ ဝိန်းမဟာယာသဲကိုးကြာ

အခန်း ၄။ သုဒိုးမနှင့်နတ်ဝင်းသည်ဒေါ်အိန်ဇင်ရေးခဲ့သောစာမူး

အခန်း ၅။ ကြောက်ဖွယ်ရာအခြေခံ

အခန်း ၆။ သားဖေဘဝ

အစန်း (၁) ကြိုတိုင်းရွာက မဟာကံထူးရှင်

စာပေပန်းခင်း

ထိုကဲ့သို့ ကျွန်ုပ်တို့ ဆရာတပည့် ခြစ်စိုး ခုံခုက်မှု အားဖြစ်ပြီ. အခ
ယူဆစိုးစိန် ကျွန်ုပ်တို့ ခြံဖိုး တည်း သို့ အဖောက်ကို ဆောင်းကာ လှုံ ဝင်ပြီ
တိုက်ပြီ တော်ရှိ အစ်ကိုတို့ထံ ထိုလာဆေးသော သူကြီး
ဘစီကို တွေ့ပြီက ရှေ့ဆောင်ပေးပါ"

ဆာတောတက်တစ်ကောင်လုပ်ဖာတာ... ဒီမနက်ဖွဲ့ထိုင်လျှောက်ရတော့မယ်လေ... မသေးမှီနဲ့. ကိစ္စရှိရင်ပြော
ကိစ္စမရှိပါဘူး မသေးမှီ ပါးစပ်ဆိုတာ... ရှုတ်ချည်တာမဟုတ်ဘူး... ခဲ့... လူမသိစေချင်တဲ့ ကိစ္စပြောမလို့....
သူကြီးကား ကျမ်းပြင်ရေးမှီး မသေးမှီရဲ့ ဂုဏ်ယူစိတ်ကို စိုးကျူးလိုက်ရ

သူကြီးကား... ကျမ်းပြင်အာဇီးသို့ ဒါတောင်ယယီတိုးကမလိုက်ပြုံး
ခိုကလို့မှာ ဦးတွတ်ပြီ ကျွန်ုပ်ကား ဘုရားရဲ့ အကောင်းတော်ကိစ္စမှာ... ဘာကမှတွေ့ပြီးရင် လမ်းကြုံရာကောင်းပြီး တစ်ခွန်းလဲ အားထည့်ခဲ့ရဲ့ ဦးမယ်...
သူကြီး ကိစ္စက... ဘာကိစ္စမှာလဲဗျ

ခိုကလို့မှာ... ဆာ... ကျမ်းပြင်အာဇီးကို သူ့ဦး တင်ဦး သွားတယ်လို့
၇

ဆွဲကြိုး: တကယ်လို့လည်း ကျွန်တော်မှာ ကျွန်တော့်
ရဲတောင်ပဆို... ကျွန်တော်တို့ ဆွေတွေ.... ဆွဲကိုး--ဆွဲကိုး
ခံရပေမယ့်လို့ တစ်ခါမှ မရှောင်ဘူး ဗျို့... ဗျေ...

ယုံကြည်ကြိုး:
ဟေ့လား...ဒေါင်...

ဆွဲကိုးရဲ့ဇာတ်:
ဆွဲကြိုး: ဂျပ်

မဟုတ်ပါဘူးဗျို့... ကျွန်တော်ကသာ ဆွေတွေ့ရှောလာပေမယ့်၊ ဒီမှာ ဆွဲကိုးတွေကိုတော့...
ကျွန်တော်: တော်ပါသေးရဲ့... ဘာဆိုဘာမှ... ဆွဲကြိုးကလဲ... ဆွေတွေ့ရှောလာတာ...
ဆွေးကျွဲ: ကျွန်တော်တို့ ဆွေတွေ့ရှောလာတာ ဆွဲကိုးတွေကြောင့်
ဆွဲကိုးတွေ့ရှောလာတာ ဆွဲကိုးတွေကြောင့်... ကျွန်တော်တို့ ဆွေတွေ့ရှောလာတာ...

ဟင်... ဘယ်လို
ဖြစ်ရမှာလဲ...

ဆွဲကြိုး: ဂျပ်

ဆွဲကြိုး: ဂျ... ကျွန်တော့်ဆွေတွေ့
ဟင်... ဘယ်လိုဖြစ်ရမှာလဲ

၁

ဘိုးတော်ပေါ်မှာ အိပ်ပျော်နေတဲ့အခါ
ဟင်.. ဘယ်လိုလုပ်ရင် ကျွန်တော်တို့
ဒေါင်းရိုးမှာထားတာ... ဒုတ်ကြီး ပြုတ်ကျ!
ကျွန်တော်နဲ့ အတူတူပါပဲ အင်္ကျီ
တစ်ထည် တွေပါ ယူပါတာ..
ဒီလောက် အကြီးကြီးက ဘာလို့ မတွေးမိ
တာလဲ ... ! ဒီလိုလေကို ဆွဲပြီး ခုန်ချပါတယ်လို့ ဆိုရင်
ကျွန်တော်ကို မယုံဘဲ ကြိုးစားကြည့်ပါမယ်.. ! ဒီတွေ့ပွဲက... ဆွဲပြီး မခုန်ဘူး ဆိုတာ...
တစ်ယောက်ုံးက အားပြိုး မဟုတ်ပေါ့။
ဒီလောက်ပါပဲ.. ဦး... ဦးပွဲက...
ဆွဲပြီး ခုန်ချပြီလေ.
ဘာဒဲ့ကိုလဲပြောတာလဲ! ဦးပွဲက ဆွဲပြီးခုန်ချတော့... အင်္ကျီ ဆွဲပြီးကို
ဆုတ်ကိုင်ထားတဲ့ ဒုစ်ဘောက်ကြေ... ကျွန်တော်ပြီ ဟိုးတို့ ဟိတ် ဟိတ်ဟာ
ရွေတော့မယ်... ကျွန်တော့ အင်္ကျီကို လွှတ်ပေးစမ်း... နှယ်ဒုစ်ဘော
ဆွဲပြီး ခုန်ချတော့မှာပဲ...

အဲဒီ ငြိုးသားကောင်လို့
လာခန့်မှန်းမိပြီမှာ...
ဟာ... ပြဿနာကြီးတွေ
ကိုကွန်တော့မယ်၊ ကျေးဇူးပြု
တာဝေးမောင်ရဲ့ အိမ်ကို သွဲ့
ဝင်ခဲ့-တာ အဖြစ်ကောင်ကြီးကို
ကောင်း-သား...
ဒေါ်... ကျွန်တော်
ကြိုးပမ်းတာပါဗျာ။ ဒါပေမဲ့
ကံတာ... ကျွန်တော့
မိုက်ကွာလွန်း-လို့ပါ
တယ်ဗျ...
သူကြီး-ကား ဒုံး-စ်အတိုင်း
စကား-ပြောရင်း ဒေါ်ဝေ
ထွက်လာတော့ပြီ...။
မိုက်ကာလေး-ကလည်း-ပဲ
အသံကိုကား-ကိုး-မသိ
ထင်ပြောလိုက်ပေ
ပေါ့ဟ်...။
ဟုတ်တယ် ခြံသူကြီး-ကို သတ်ပုတ်ရင် ရဲစခန်းကို
ထည်တယ်... သူကြီး-ပဲ ခွင့်-စာ ကြွားသွင်လေ...
တစ်ဆွဲလုံး-နဲ့ သူကြီး-အိမ်တော် အိမ်ပဲ
အာဆို ဒံဂုတော... သူငိုး-က
သူကြီး-ကို ပွေး-တို့
ခေါ်-လိုက်တာပဲ
ဟုတ်တယ် မိုက်ကာလေး ကျပ်တော်တော်စိတ်-ထိ-ရဲ့ဆို
ရတယ်၊ ဒွေပါသွား-တာလေဗျာ့... ရတယ်၊ သူကြီး-အိမ်ကိုသူငိုး-တို့ငိုး-
ရဲတယ် ထိုင်-တာ သတင်း-က... ကျပ်ရဲ့ သူကြီး-ဂုဏ်ပုဒ်ကို
ထိခိုက်တယ်...
ကြံပါဗျာ ဝေါ်ဟေးဗျာ...
သူကြီး-အိမ်ကို သူငိုး-တို့ငိုး-
အတွေ့ရဲ့...
ဟား ဟား
အံ့ဖွယ်အံ့ရာပဲ
ဟား ဟား ဟား
ကျပ်ဂျာကြီးတယ် ဘိုးတွေတိုင်ကျယ်
ကျပ်အာဇေ လမ်းထဲက... ဒီလို
ဟာစိုးပါ့ မမြွေစ်ခဲ့ပါ့ကွာ...

ကျွန်တော်လည်း မဆိုက်ဆို့ကြွေးလဆိုတော့ ဆို့ကြွေးကို ဆုံးစေဖို့ အခြားမိန်းကလေးကို ရှာဖို့ပဲ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်...

ဆို့ကြွေးကား အခြားမိန်းကလေးကိုကြည့် ရှိတာနဲ့ ဆို့ကြွေးကို ဆုံးစေဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်...

ဟော့ ဟဲ့...!!

ဟဲ့ကွာ...

ဟဲ့ကွာ...

ကျွန်တော်မှာ... ဆို့ကြွေးတော်ဆဲကို သိပ်ကြောက်လို့ ဟင်းလင်းပြင်ကို ပြေးတော့တာပဲ...!!

ကျွန်တော်ကတော့ ဆို့ကြွေးကို ဆုံးစေဖို့ ဆုံးဖြတ်ပြီးသားဆို

ဒါနဲ့ကို ပြောမယ် လူနှီးလို့ ဟောတာ ဒီဘဝမှာ
သုံးယုံတယ်... ဒီသူ့ ဦးတည်ပီဃ၊ ဖို့ကံကလေး
ယို.. သက်ကြီးဒေါင်း ဘဝိန်ဆိုလောက်ကို
ဂွာထဲမှာကဲ့ လှည့်မယ်... ဦးတည်ပီ ဆိုပြော:
သေနတ်ကို ယူခဲ့.

ဖြစ်ပေသည်ကြောင့်၊ သူ့ဖို့ ယူ
ကလေး... လှပေး... ဘိုးတော်
ဟယ်တိလား သူကြီး ကဲ

ယုန်တယ်... ယုန်တယ် ဘိုကောင်ကို မိရင်... ကျယ်ရွေ
ပြန်ရောပါ... ဆွေးပြီး မှတော, ကျယ်ဒေါသကြောင့်:
ကောင်းကောင်း ကြီး ပြုပစ်လိုက်
မယ်....

ဒါနဲ့, ကျယ်ဒေါသကို သူ့ဦး ဦးလို့ ခွဲပြောပေး:
ကျတော်တော: ရယ်ရမှပါပွားတော မဟိစေ
ဆိုပြော်... ဂွာမှာသာတော: ပြောက်ကွဲ
ကတော, ဦးတည်ပီ
မကျယ်ဘူး မှတ်..

ဟိုဟာ မသေးမှီ ပြောသွားတဲ့... ၊ ကျမ်းသူငှာ: ဟယ်၊ ဆက်ပါ ဆက်ပါတော်။ ၊ ကျမ်းသက်တော်: အိမ်ရှင်ကြီးအယ် ဆက်မှ ပြောမယ်...၊

ကောင်းပြီ သူကြီး သူကြီး: ကဲစို့ပါ... ကျမ်း ကဲစို့... စိတ်ရသူငှာ:

သူကြီး: ဘဏ်ကား အိမ်ပေါ်မှာ ထိုးလေသော သည်။ ဘုန်းမှ သူငှာ အဖောက်တို့တို့ လေး: အား: ယူကြ... ဒေါင်းထက်မှ ဗုဒ္ဓဘဝဲ ကျမ်းတင်ပွဲကို ရွေး: အသေးမှ လာဆုပေသော အသေးမှု အားကျမ်းသည်. ကျမ်းမှ အားတော်သည်.

ဘဏ်ကြီး... ကြီးသည်. ဗျား: ပြောတော်...

ကျွန်တော်လည်း သူ့ကြောင့် ဘဝကို ပြန်စဉ်းစားမိလာတယ်။ ကျွန်တော်ဟာ ဘာကြောင့် ဒီလိုဘဝမျိုးရောက်နေရတာလဲ။ ဘာကြောင့် ဒီလိုဘဝမျိုးကို ကျွန်တော် ရွေးချယ်ခဲ့ရတာလဲ။ ဘာကြောင့် ကျွန်တော်ဟာ ဒီလိုဘဝမျိုးကို ရောက်ခဲ့ရတာလဲ။ ဘာကြောင့် ကျွန်တော်ဟာ ဒီလိုဘဝမျိုးကို ရောက်ခဲ့ရတာလဲ။

ကျွန်တော်လည်း မှတ်မှတ်ရရ ဘဝင်မြင့်ခဲ့ဖူးတယ်။ ပြုံးရွှင်ခဲ့ဖူးတယ်။ ဘဝကို ချစ်ခဲ့ဖူးတယ်။ ဘဝကို ချစ်ခဲ့ဖူးတယ်။ ဘဝကို ချစ်ခဲ့ဖူးတယ်။ ဘဝကို ချစ်ခဲ့ဖူးတယ်။

ကျွန်တော်လည်း ဘဝကို ချစ်ခဲ့ဖူးတယ်။ ဘဝကို ချစ်ခဲ့ဖူးတယ်။ ဘဝကို ချစ်ခဲ့ဖူးတယ်။ ဘဝကို ချစ်ခဲ့ဖူးတယ်။

ဘာမှမသိရဘူး... ဒါလည်းကိုမှား သူမွေးထားတဲ့
ပစ္စည်းမှန်လားမသိဘူး ၊ သူ့လူသိရင်ရာဇဝတ်
ကျူးလွန်ခဲ့တယ်လို့ ဖြစ်နိုင်
မဟုတ်ဘူး... ဘိုးကဆင်
ခြေခံခဲ့တယ်ပေါ့.
မ...မဲ့ ဟိုဘူး မှုန်ယေ
ပြောင်း: ဦးကား: ကျွန်တို့ဘက်
လှည့်လာသေပြီ...။
ကျွန်တို့လည်း စကားနည်း
ကြီးပဲ ထွက်ပါတော့...
ကဲ... ကဲ... သူကြီးကို
အပြစ်မဖွင့်ကြပါနဲ့ ကွာ...
သူက လူကြီး မဟုတ်လား;
ယူဉ်းခံကြပါ....
ဒံ... ဒံ... ဒုတ်ခဲ့ခဲ့
ကျွန်တို့လည်း အကြာမီး တစ်ပတ်းကျော်ပဲ သောက်
ရင် သူကြီးဘဏ်တော် အိမ်သို့ ထင်ဆို: သွားသော
သူဆို: အကြောင်း စဉ်းစား ဆုံးမပါတော်။
တော်တော် အလင်းရတဲ့
သူဆို: ပ...
အသေးမွှေကား စုစုဆောင်းဆောင်း မီးပုံဘဲ့ တွင်း
ဆို: ထားသော လေသောက်ပါ။
၁၅

ကြံတွေး: ဖွာမှာ...
ဘိုးကြီး: အိုးတွေ
ဒီတစ်ခုပြုံးကြီးတွေ
ကြီးမယ်
ယုဒ သူဌေး: အာဇင်ဂါလှည့်ပြေးကြ
ကြွေးပေါ့ကို. ဖွာဒီ သူဌေးကြီးမှာ
ဘိုးခေါ်ပါ့... ။။
သူဌေး: သူကြီး: အာမက်ဒီတော့
ရှောင်ပေလိမ့်. မည်။။
ယခု သူဌေး: ကား:
ကြွေးပေသူဌေး ဖြစ်ခဲ့ဒီ. ဂျ
မှာ:ခဲ့တော.သည်. ။။
ကလေးကိုမှ ဒုက္ခ တောထဲမှာ တောသားမှာ
ဒုက္ခ ယောင်ယော:ဟ်. ယောင်ပျောက်တွေထဲ သား:ကောင်
ဆွေ... မိုးမှ မိုးခေါ်မှာ... မို: ဟော:ဟော:ဆိ.
ကြိမ်ယစ်မခေါ်ဆိ.
ကျွန်ုပ်လည်: ဆရောက်ဒီ ဘောဟာသည်.
တစ်ယောက်လို ပြောကြလက်စ အကြာမ်:
ပန်းချီကို... ဖွာကြာဆို ဂျွတ် ဘဝ်တော်
ရုပ်ကြွေး:ပါ: ဖြစ်ခဲ့ပေ ပေါ့ သည်ဟောက:။
၁၆

ဟား ဆရာတို့
ပျော်လိုက်ပြန် ပြီဟာ...
ဝီး
ဝီး
ဝီး

ကျွန်ုပ်တို့ကို တောတွင်း လမ်းကား၊ မြို့ကြီး
ထိုးထွင်းဖွင့်ဝ လမ်းပျက်စေတတ်၏။

မြို့တွင်းရောက် လှုပ်
တောလမ်း တွေ့ပျက် တော့ အမဲလိုက်
ရတာ... အဲဒီရောက် တာယော
သတ္တဝါတွေကို...

ကြိုးပြတွေက...
သမင်, ဒုစ်ရာဝဲကိုပဲ ပျက်စေတာ၊
ပရက်ဆောင်းတွေနဲ့, စာရင်း
တော်ပေးတာပေါ့!
ကဲ...

လူသူ အသွားအလာနည်းပါးပြီး, ခွံ့ယှက်မှု
အပေါ်ယံလွှာ ဖြစ်အားကိုးကား ပစ်ခွင့်
ရှိခြောက်ကိုပြီး, ဖိုးဖို စွဲလမ်းစွာ ပြုစုပြီ
ကျန်ရှိပါတဲ့ မျာမမ်းစာရင်းအတွက်ပဲ. စိတ်
ပျက်ဖွယ်ရာ ဖန်ပါပဲလေစေတော့ဟု။

အမေရေ့ပြောတော့... အမောပြေ
ဆိုတာ... မှန်ပဲ ပျက်နှာလေးပါ!

အော်လေ မနဲ့က. တောတိရစ္ဆာန်တွေ
ဝင်ပြီးပြီပါ... ဒီအမဲရဲ့ရောက်တဲ့
ပေါ့...

၁၆

ဟိုးအော်အော်...
ကျွန်တော်တော့
ပါပေပြီ...

ကျွန်တော်တို့မှာ... တစ်ခုခုကိုကြောက်
တယ်ဆိုပြီး... အမြဲတစ်ကောင်ကို
ခဲ့...» ဟောက်ဆို့ မှုတ်ပြီး ပစ်ခဲ့
ပြီး ကျွန်တော် အတိုင်း ကျွန်ုပ်မှာ
ပြုလုပ်ခဲ့တော်မှာ... » သားကောင်များ
အားလုံးသောအခေါ်ကမ်းခြေဆီသို့
ဟောက်သည်ဖြင့် တောကွင်းထောင်
ခြင်းတို့ ပြုလုပ်ခဲ့တော်မှာ။

ကျော်... တာပဆိုပြီး သားကောင်များလည်းမှာ
ပြုလုပ်ခဲ့ အားလုံးခဲ့ပြီး တောကြွေ

ဆေးပို ဆေးပို သားရေတွေကို
အားလုံးကို ရောင်းစေမယ်
ကျွတ်ကျွတ်... ပြောက်ဆောင်ပြီး
ဟု...

ကျော်ပြီး ကို ဆွဲသားကောင်များ...
ကျွန်ုပ်တော် ထောင်ဟောက်ထဲသို့ ဝင်လာပါ
ခဲ့... ဒေါ်ကတိုင်းပင်, စိမ်ခြေဖုန်ပြောပြီးခဲ့ပါ
သားကောင်ကို အားလုံးတာကူတောက်
ပြီးတော်မှာ။ ဟန်ကျလှပေစွ။»

ဟေး... ဟုတ်တာပဲ
အရှေ့ကော်... လိုင်းပေါ်
ကြားထဲကနေ...

ဒါပေမဲ့
ဟုတ်ရဲ့လို့...

ဟိုမှာတွေ့ပြီ၊ ဟုတ်တယ်
ဆရာတွေပါ

ဟေးပါကွ ကျွန်တို့
ဖြစ်ပါတယ်...

ကျွန်တို့ရွာနဲ့ ဖွင့်ကိုးကွယ်ရာလေးတို့ လည်း ကြောက်ကြောင်းများပြီး ဆရာဒီကြာ တောင်ကုန်းလေးပေါ်မှ လှမ်းကြာဆို လိုက်ရင်ပဲ တစ်ပေပတ်လည်ပြီး ကျွဲလည်းနဲ့ ထိုးထဲမှာ... ကြောက်စရာကောင်းပါး တာကိုကြီ ကွဲ့ ဒီမှာပေါ် တော်ကြီးကြီး ကြီးစားနေကြတာပါ။

ဟိုကိုကြီးလေး မင်းလုပ်ချင်တယ်
ပါလား ဒီကောင်တွေ အားလုံးကို တွင်းထဲ ရောက်အောင်
ခေါ်ထားလိုက်...

ဒီလိုလည်း... ဆွေးနွေးကြောက်တဲ့ကာ. ဟုတ်နေတာ
ပဲ... မိုးတွေကလဲတော. ဆုတို့. ကြောက်တွေးထဲ
ရောက်နေတဲ့ လာတော. ယုံကြည်မှု အားပြုပြီး ထွက်
ကြတာ... ဒါကြောင့် စမ်း သုံးလေးယောက်ပဲ ရှိတာ.
ဒီကောင်းထဲက... အသေးတောက်ကြီး ကြီးစားနေတာ
တွေးကမတ်ကောင်တော. တော်ကြီ. အင်အားကြီး...

ဟင်...ဟေ... ဒီလောက.
ဒီကိုကလေး မင်းလုပ်ချင်တယ်

ဟိုကိုကြီး

ကြက်ကလေး က... ကျောက်တုံး ကျောက်ခဲများ
ပေလောက်ကောက်လေပဆို..။

သူ့ဆယ်သုံး
သုံးဆယ်လေး
သုံးဆယ့်... ဟော
ငါး... ဟာ
သုံးဆယ့်... ဟော
ခြောက်...

ကြွက်မမာ
ဘယ
ထော

ကြွေကြွေ... ဘွေးဘွေး... ဘယ်ကြွက်ကြီးမှ
ကျောက်ခဲ့ပဲတွေ....

ဟုတ်ပြီ.. ဟုတ်ပြီ... ဘွမ်းထဲက ကြွက်
တွေကို ဟောဒီကို အလေ့ကောင်းတဲ့
ကျောက်ခဲနဲ့ ထုလေ့..

ကမ္ဘာမြေပေါ်မှာရှိ ကမ္ဘာ့သူဌေးကြီးတွေ
ခေါင်းဆောင်ကြီးတွေ ထဲမှာကော... ဟောဒီ
ပြဿနာတွေ..။

ဟား ဟား ဟား
ဆရာတွေတော့... အမြဲပဲ ဖျတ်
ကွ. ဒီဆောက်တာတွေ့လား
ဟား ဟာ.. ကားခဲနဲ့
ကားခဲနဲ့—

ကျွန်တော်တို့ကတော့ ကြောက်ဖို့ကောင်းတဲ့ ဘီလူးကြီးကို ကြည့်ပြီး ရယ်မောနေကြတယ်...။

ကြည့်ရတာ ဘီလူးကြီးက ကြောက်စရာကောင်းလွန်းလို့ ထင်ပါရဲ့...

ကြောက်စရာ ကောင်းမှာပေါ့ ကြောက်စိမ့်ကောင်းလို့ ဖေကြီးရဲ့...

ကြောက်ပါပြီ... ကြောက်ပါပြီ ကြောက်စိမ့်ကောင်းမှာပေါ့...

ကျွန်တော်တို့ ကြောက်ဖို့ကောင်းတဲ့ ဘီလူးကြီးကို ကြည့်ပြီး ရယ်မောနေကြတယ်...

လက်ပစ်မှုန် ဒဏ်ခံ ထွန်းတို့ ထိုကြက်ကို သွားတိုးခိုး
လှမ်းပေမှုားကား ၊ ကားဗျဲ... ကားဗျဲ
ထွေးကြက် လိုက် ကျွဲ တောလေတော့..။

ကျွဲကြီးလည်း ထိုအသံကားကြားသဖြင့်
ကိုယ်ကျောက်ခဲလက်ပစ်မှုန် ဒဏ်ခံ ထွန်းကြက်
တို့ကား တောကြွက်တစ်ကောင်ကို သွားခဲ
ကားဗျဲ ပြုစုမှုားတော့တာ ။

ကျွဲကြီးက စိတ်ထဲတွင် ပျော်လာတော့တာပါ။

အခုကောင်းမှုန်
အယ်လောက်ကြီး
ပြီးပေါ့.

ကျွဲကြီးကား မှိုက်ကလေးမှုပြုစောင့်ရောက်
ပြုစုမှုပြီး ပါးစပ်ဖြာကာလိုက်ကား ထိုအသံကို ကြား
ထိုင်ရောက် ဟန်ပါပါ ထွန်း...။
ကိုကြွက်ကြီး... ကားဗျဲ ပလက်ပြုး

ဟာ့ဟာ့ဟာ့... ဟာ့ဟာ့ဟာ့... အင်္ဂါ့ မယ်နဲ့...
ကြောက်ဒဏ်ရာကြီးကို တခေါ်မှား... လက်ပြတ်သွားလို့
ဖုန်းဆက်ပြီး ပြုတ်ပြီး တခေါ်ခေါ်လို့...
ဟေ့...ဟေ့
ဒီမှာ မောင်ပါတကဲ့
ကျွမ်းပါပါတယ်ဗျာ ဟာ့ဟာ့ဟာ့ ဒီ အချေအတေကို
ကာတောင် ကလေးစိတ် မကုန်သေးဘူးဗျိုတာ...
တစ်- ဆရာမ
နှစ်... အာဆရာ
သုံး - မောင်းဆို
လေး - ကျွမ်းဆန်ဒယ
ငါး - ပစ်ချိုးပြီ..
ဖေစ်ဖေစ်မေ့: ...ဖေစ်ဖေစ်မေ့: ပြဿနာတွေကျရှိသောကြောင့်ပြစ်
မှာပြီး... အားလုံးသိုး ကောက်... ငါ့ ချွေးပြိုး မှာပြာ
ဒီမှာ
ဒီမှာ.. ဘတ္တူတို့
ကြက်မှာပြီး..
ကျွမ်းပါလည်း
ဖိုကြက်လေး: ကို
ကြက်ဥကြက်ဆူး. မောင်းမ ပြုံး
ချွေးပြိုး မှာပြာတော့
ဟင်..!!
ကျွမ်းပါတို့ ကျွန်တော်း
ပြုံးပေးဆိုမှာ..
မကျွေးကြတော့ဘူးတဲ့လား!!

= ∨∨∨∨∨∨∨∨

ဝိုး... ကျန်ပါတို့မှာ
ပြဿနာကြီးဖြစ်ပါပြီ။ ဒီမှာ မိတ်ပါးစွဲသက်ဒိုင်
တောထဲတွင် အစွန်းရောက်အယူကြောင်းကြောင်
ဝါဒဖြန့်ကြီးပွားနေသော
တောင်ကြီးတွင် ဝတ်ဝတ်ဒဲဒဲ ကြီးမားကို
အကောင်ထေးဘယ်ဟာ ရှင်းပြီး သက်သာ
အိပ်အပြန် မျက်နှာပန်းလှခဲ့ပါ့မလားလို့ ပူနေပါတယ်။
ဝိုး...
ကြီးမိတော့တာပဲ
ဖြန်လေပြီ...

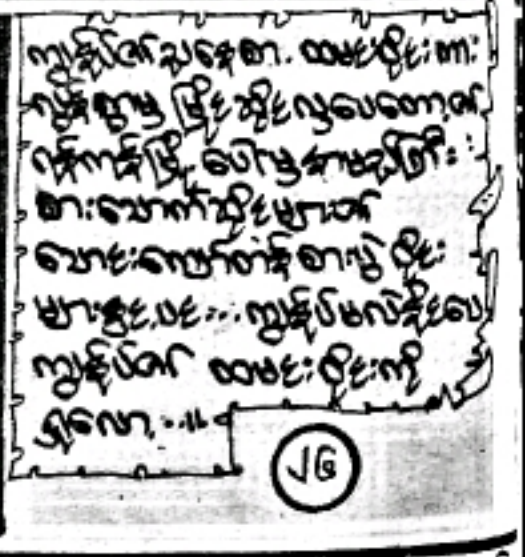

ကြွယ်သီတို့ နှစ်ယောက်သား အလိုက်ကြားသမိုက်များ... ထမင်းလေးလုံးဟာ ဘယ်လောက်များမှာလဲ။ ကြွယ်သီတို့ ငယ်ငယ်ကစားပြီး ဖေါ်ပြတတ်ကြပါတယ်။ အဲဒီလိုလေ့ကျင့်ခဲ့ကြလို့ ဒီနေ့ကြီးမှာလေး ဖြစ်ပုံကို အသေးစိတ်ဆင်ခြင်ကြည့်ကြပါ။

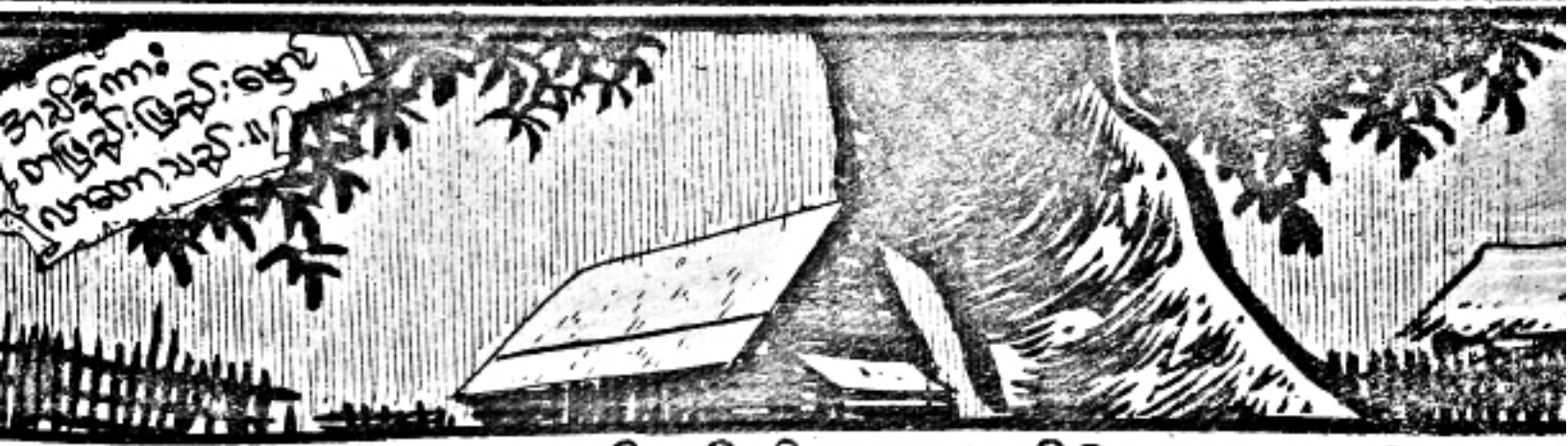

ကြွယ်သီတို့ မှာကလည်း မျှားကား ပုဇွန်ဆီးရွက်းမှုကိုတော့ မသေ။ ဟိုက်ကလေးက... ကြွယ်သီတေ့ကို ခေါ်ခေါ်ပြီး အိပ်ပျော်ရာပုံးပြုတော့သည်။

ကျွန်တော်လေးတို့ စားပွဲမှာ ထမင်းနဲ့ ဟင်းတွေ ပြင်ဆင်ပြီးလေးတဲ့ အချိန်။

မမေမွန် သူတို့ကို ငါတို့ လာခေါ်တဲ့ အကြောင်းကို ကြားမှတ်ပြီး ဘိုးကြီးကိုက်စေးပါ ဘေးရောက်လာတော့...

ကိုးကိုးကိုက်စေး

ဘေးမွန် သူတို့ကို လာခေါ်ပြီ...

ကျွန်တော်တို့ စားပွဲကို ခေါင်းပြီး ခြေပြီး ခေါင်းနဲ့ ပါကို လှဲချလိုက်တော့ သည်။

ကျွန်တော်တို့ ဘေးမွန်တို့ အိမ်ရှေ့ဆီ အပြေးလေး ထွက်သွား သည်။

ကျွန်တော်တို့ ဘေးမွန်တို့ အိမ်ရှေ့ဆီ အပြေးလေး ထွက်သွား သည်။

ဘွိုက်... ဒီကားတော်တော်ကြီး သွက်တာပဲ။ ကျွန်တော်တို့ ဖိုင်ကိုကလေးတောင်ဆွဲသွားတာ... မြို့မကြီး အပြင်ဘက် ရောက်မှ... ခုတော့တော်ကြာ ဘိပ်ထားတော့မယ် ကျိုက်တွေလဲ ဖြစ်ဖြစ်တောက်ပဲ.....

ဟင်... ဖြစ်နိုင်ချေရှိပါလား အကြီး... ဂျီဆေတော့ ဒီဆွမသက် ဟာရှင်... မနက်ကျရင် ကျေးဇူး ပေးဆပ်ဦးမှပဲ၊ မနက်မှ ငါ တစ်ခေါက်လာခဲ့မှ ဖြစ်မယ်...

ဟူတက်ကဲ့ ကျွန်တော်

ကျွန်တော်: ဘယ်ကား လှည်းတွဲကို ဆွဲပဲရသွားပါ။ ကျွန်တော်ကား မမောမပန်း တဝဝတပြုံးထားတော့ ဖိုင်ကို ကျွန်တော်ဆွဲသွား... ။ ကျွန်တော်လည်း ရောက်ပြောတော့မှ... ။

ဦးခုက်ကို ကြက်တွန်သံပေး၏ ကြားသိပြီးနောက်
ပြောသည်။ "တကိုကို ပြုံး အောက်ဟာစီ တွန်ကျယ်ကြားပေါ့လေ
သံပေးမှာ ကလေးငယ် သာယာလှပါဘိ" ။ ကျွန်ုပ်မှာ... အမိုးမှ
မထောက် မိုးအောက်ပြုံး ကျွေးဆွေတော်တာ" ဟုဦးခုက် ဘိုလိမ့်မည်
တွင်းမှ အသေးမှုတ်ပြီး အောက်သံကြောင့်၊ ကျွန်ုပ်ဒွင် မိုးကကာလေး
မှာ... ဒေါင်းယောင် ထကြာတော့သည်။

ကန်ပါပြီတော် ကန်ပါပြီ
ကာတွတ်ပိုရေ လာပါဦး... လာပါဦး

ကျန်ပြီတော့... ကျန်ပြီဟေ့ ဂျပ်ဝင်ဟားနဲ့
ဟာ... ဘာပြုစိတာလဲ
ဘာကိုလဲ
ကျန်ပြီ- ကျန်ပြီ...
ကျန်ပြီသည် သူကြီး ဘာကို ထိုးပြီးသည်
ကြွက်ကလေး
ကြွက်ကလေးတော့
ကြွက်ကလေး
ကြွက်ကလေး
ကြွက်ကလေး

ဒီအလေးကြီးကမ္ဘာ
တင်လာတာလား

ကျွန်တော်မျိုးဆွေ မမေးမှန်းတောင်
ပြောနိုင်ကြပေါ့ အလေးကြီး
ဟာကို ကြာသွားပြီး သူငယ်
ထဲမှာ ရှိပါ့မလား...
အလေးကြီးမှာ ကမ္ဘာ
ကြီးတစ်လုံးတောင်..။
ဝန်ခံရလောက်ရောလား
ကျောက်ခဲပေါ့ပြီ..။

ဟင်... ဘာတွေလျှောက်ပြောနေတာလဲ
တာလဲ

ဝန်ခံရလောက်
ဟာအဖေတောင်...

ဒေါ်ဒေါ်... မမေးမှန်းရဲ့ အောက်ကျယ် အောက်ကျယ်
ပြောမခံနဲ့... ဘေးအိမ်တို့ ကြောက်တို့ ဂျက်ဆင်တို့ကြီး

ဒီမှာ... ကျုပ်က အိမ်မှာ သူငယ် ရှိနေတာ... ဂျက်
ဆင်လား... မသိဘူးဗျာ မခန့်နဲ့... လာ...
သူငယ်: အိမ်မှာ ရှိနေမယ်

၃၂

ဒေါ်... ဝန်ခံရလောက်ရဲ့လားပြီး ဘာကမ္ဘာကြီ
မှာလဲ... လာ သူငယ်: အစီ ရှာကြမယ်..။
သူငယ်နဲ့ကို အားပေးရမယ်..။ သူငယ်: မှာ
တာဝန်ရှိတယ်..။ သူငယ်: ကျုပ်မတို့ဟ
မမ်းလေးရမယ်..။

မမေးမှန် လား: အိမ်လေးမှ ဝင်းဝင်း ရှိုးရှိုးကြီး
ထဲမှာပေါ့ပြီ..။

ဒီဆေးကမကောင်းပါလား
သူကြီးဘဝကိုကယ်ခဲ့သည်
ဟင်... ဘာတွေပါသွားလဲ
ဦးတွတ်ပီ ပါသွားပါလား
ကျွန်တော် ပါသွားတာကို မတွေ့ဘူး အဟား...

ကျွန်တော်တို့ဒီမှာ အားလုံးတော်တော်
လက်ကောက်လေး တွေ့ရဲ့ကွဲ ဟင်
ကဲဟေ့... အားတော်ကြီး ထ... ကြီး ဟာ
ကြီး ဟာ... ဘွားရွေးကြီး... မှုတ်စမ်း
လေး ဝယ်ဖို့ ဆုတောင်း က....
အာယုလေး ထုပ် ဘေး ဒဲ့
အောက်မှာ ထား အိပ်ဟာ..
ခုတော့ ကန်ကြီး... ကြီးတာလေး
ကန်ကြီး...
ကြီးကြီး ဘာဖြစ်လို့ ကား ဆေးပွဲခံဒါး လက်ပိုး
ကြီး ပုံးနဲ့ ထွက်ပြေးသွား။
ဟင်...
ဘိုးတုတ်ကြီး ရဲ့ အိမ်
ခွေးဆိုး ခိုးခံရတယ်...
ကြီးကြီးလေးတွေ...
ငါတို့ အိမ်ကလဲ ခွေး...
ခွေးဆိုး ခိုးခံရတယ်
ဟုတ်ပါ့ ဘယ်...။ ခွေးကြီး ကျွန်မ
မေးတဲ့ မေးခွန်းတွေကို
ဖြေပါးထားတာလေး ကျွန်တော်ကြီး
ထောက်
ခွေးကြီး ကား ဒီလောက်ကြီးတဲ့ကြီး။
ကျွန်တော်တို့... ဘာဖြစ်...
ဆရာ
၃၄

ဘာ...ဘာလဲဗျာတာယ်
ဟေ့...ကိုယ်ပိုင်...ကိုယ်ပိုင်
ကိုယ်လုံခြုံရေးတဲ့ ဟင်
ကိုယ့်အိမ်မှာ အသံမကျယ်ရဘူး
ပါဗျာတဲ့!

သူဌေးလူဆိုတာကို ရွံရှာစက်ဆုပ်ဘာမှ
မရှာဘူး သူတို့... လူဆိုးမှန်ရင်
ဒေ့... ပြန်ရမှဖို့ သူတို့မှာ
တာဝန်ရှိတာယ်...

တောက်... ငါ့ဆွေမျာ တစ်ခါမှ ဒီလို
မကြားဖူးဘူး၊ ဒီသူဌေးဟာ ငါ့ကိုစော်
ကားခဲ့ပြီ... တစ်သဘော်ဆို ဒုစရိုက်
ကုပ်ကိုးတာယ်ဆိုတော့ သူဌေးလူဆို
ပြီးရဲ့....

သူတို့ဘေးကားလူဆိုးအကြီးဆုံးတွေကြောင့်. စကားလုံးတွေကိုပါသွားတယ်။

သို့ ဟေ့ ....

ဟိုကောင် အကျီင်္လျှမ်း လာစမ်း သူတော်ကောင်းရဲ့ကလေး
သမားတွေ ဒီလိုခံစားတာယ်ကို ပြောသံကြားတာယ်

ဟုတ်ပါပြီ သူဌေးကြီး

ဟေ့... ကမ်းပမာ: အွက်ဟောမ်း
ဆွက... မင်းတို့ ကင်းမှိုက်ပြု
အိပ်ပျော်တယ် မဟုတ်လား:
ကင်းပမာ: လေးယောက်ပြု... သူကြီး:ရွာ.
သေး:ဒွဲ. ကျွန်တော်:
ပြောမယ်:
ဟုတ်ပါတယ် သူကြီး:ဆွက
ကင်းမှူး:ကျပါတော့. အကျိုး
ကျမှု:ဟာ... ကင်းစောင့်
လာပြီး...
မှီး:ကဟော:တာယ်ကွာ... မင်း:တို့.လဲကွေးသင်
ကျွန်တော်တို့
ပြောတာပဲ.
ကျွန်တော်တို့.လ
မှီး:ဟော:ဟော:ဒို့.
ကျွေးတော်တာပါ
ဟုတ်လား
အကျိုး:ကျမှု:
ဟုတ်ပါတယ်... သူတို့.ကိုကွေး
ဦးတာပါ... မနက်ဖြန်:
ပါကွာ
အိပ်ပျော်မယ်... မှီး:ဟော:ဟော:ဒို့.
ကျွေးမှုတာ. မနက်ဖြန်ပေါက်
ဆေးလာ: အကျိုး:ကျမှု:
မင်းမှာ... အပြစ်ရှိတယ်...
၃၆

ဟောကောင်ကြီး... ဘယ်အိမ်ခေါင်းတွေ
အားလုံး.... ခဲတံတစ်ချောင်းလောက်ရှိတဲ့
ပွေးခေါင်းပေ...

ကျွန်တော်တို့ ကြိုတင်ပြီး ဟောလေ့ကျင့်ခဲ့
အားလေးကား စတေးကြီး.. ။ ကျွန်တော်တို့ ဟောတွေ...
ဟောလေ့ လမ်းမကြီး လေးချိတ်လေးခဲ့ ။ ဒီ
လမ်းမကြီး လေးခုအား ဟင်းကြိုက် အမွှေ့
လေးမွှေ... ပွဲ့
ကြလေးခဲ့ ။

မမြင်ရသေးတဲ့ အာကာသကြီးကြောင်းတွေကိုပဲ
ရဲ့ ဖြိုကြာလေး တို့.ခေါ့.၊
ငါတို့ ဟောဂျ. လူကြီးတွေး အာတွေကြောင့်
သူတို့ ပမာ ဖြစ်. အာစည်း အာဝေးလှပြီ
ဟေ...

ကျွန်တော်တို့ ဒီလိုနဲ့ ဟောဂျ. ကမ္ဘာကြီးကို
အမြဲတမ်း ဟောလှည့်ပတ်နေကြတာပေါ့ဗျာ။
ဒီတော့ ကမ္ဘာကြီးပေါ်ကလူတွေ
ဟောဂျ...

ဒါနဲ့ ဆွမ်းပါးကြီး ဖိုးလေး
ကဲ့လှည့် ကျေးဇူးတော်
ကဲ့ဘမာ့တွေ အတွက်အတွေ့
အမွေ့ အစီအစဉ် ပါပါရစေ...

ဟာနိုးလွန်းတို့ အရှုံးပေါ်အတိုက် ဘွားအလွဲ
လမ်းခဲ့ အလယ်လမ်းကို တာဝန်ယူ၊ ဖိုက်ကလေး
တို့ခေါင်း ထောင်တဲ့ ဘုကလေးများ အားစိုက... ဘု
ဆွေကျော်ကျော် လမ်းခဲ့၊ မသက်ကာ! ဆေးရုံတွေ
ကဲ့ပုခုံး ဆယ်ကျော်မယ်... ဆက်ပြီးကျော် တစ်ခါ
ဘုံဆောင်ခေါင်ကြီး... အကျင့်ကို ဟိုး
တယ်ဆော့...

ကျွန်ုပ်ဆွဲ ဘုကြီး ကမ်းကား ဆောက်လုပ်
ဆောင်ရွက် ကို ခေါ်ပြပေါ် တင်ဖူ ဘုကြီး ကတော်
လာပေး ဆော. ပြဿနာ ဘုဆွဲ ခေါ်ဆွဲ.
ကြေး ကိုပေးကျင်း... အခွင့် ကပ်
စာရွက်ကြေး မှုန့် က...! အဖိုးကြီးတော့ ရှင်။

ဟေ့ကောင်... အယ်အမ်ခေါင်း ဖောင်းမြဲ
ဒါလုပ်အာ ခေါင်းပွဲ ကျင်း ပစ်ခဲ့တာ
မဟုတ်ဘူး၊ အခေါ်း အခေါ့ ထောက်ပြာ
မဟုတ်ဘူး ဘိုလေးလိပ် ရှမယ်...
အကျော်ကြီး သောက်ဆိုတာကြီးပေ:

ဘုံကြေး ထိုးဆောင်ဆွဲကာ ကျွန်ုပ်တို့
ကဲ့လှည့် ကြိုက်ထောက် ဝမ်း။

ဟာ. ဘုန်း
မြိုကြီးလား

ဖြေဘဲ ဝိုက်ပဲသုံး ပြုတ်ပြီး
အသံကြောင့်. ကျွန်ုပ်တို့ဒီ. ဘုန်းကြီး
ကစီလည်း ဟုတ်ဘဲ ထင်ပါက
ကြာသည်။"

ကျွန်ုပ်ကား လူဘယ် အတွေး ဘုံလွှမ်း
မေ့ပါက်သည်"

မြိုကြီး... မြိုကြီး...
ဘုန်းတော်
ဟုတ်ကဲ့

ဒါမယ်

အကြီး လွှမ်း က လူယုတ်ကြီး ဆောတာမောင်ကော
အကြီး ဂလုပ်ကို ဆွဲက... ကျွန်ုပ်တို့ ရွေးပို့ ခေါ်
လာတော့မှာ

လူယုတ်ကြီး
အကြွေစေ့တ
ကား

ဘကြီးရေ့ ဟာလဲ ဘုန်းကြီး ဟယ် လူယုတ်ကြီး ဆောတာမောင်ကို ဘွားအရွေ့က အမှုအမှီတွဲ့အမြဲ
ဆား ပြော ကမ်း ပုန်း ဘထား တာ... လူယုတ်ကြီး က... ထင်ရပေါက်ကရ ပုဆွဲမှီ အိပ်ရေး
တာကို ဘွား ဖောင်း တာဖြို့... ကောင်မလေး
ဟာရေ့ဒိုး တော. ထင်ရပေါက်ကြောင်
ထိတာ. လူယုတ်ကြီး ဘွားခေါင်း ကြီး
ဖွတ်လာတာ ပြီး ရော၊ လန့်
အော်ကို. ဘု. အိမ်က...
အစ်ကို တော့ ဒို့ ဖမ် ပြီ
ကျယ်တို့. အိပ်ရာ အမြဲတ

ဆောက်မောင်း မင်းကို ငါတို့ ကယ်ခဲ့
ရမှာ ဖြစ်တယ်... မင်း က...
မိုင်းမယ်ကို လေး မင်းဆွေတော်ကို မှား
မင်း ပြောမယ်တော့
ကြီး ဆောက်လေး

မဟုတ်ပါဘူး ဦးကြီး ဂျယ် ကျွန်တော်
ပုဆွမ်းတို့ အိမ်ရှေ့ မှာ ကင်းပုန်း ဝပ်ဆောင်း
ဆွဲတို့ အိမ်ဆောက်က... ဆို ဆို ဆွတ်ဆွတ်
ကြေး တာဆို ဆွ
ကြွတ် တာပါ

ကယ်လဲ

ဟာ.... ဆို ဆို ဆွတ်ဆွတ်
ကြေး ဆွာပေါ့ အိမ်ဆောက်
ဒေး ဆွာ တက်မေ့ ထား
တာကို ဟာ

ဟာ... ဆောက်မောင်း
မင်း ဟာဆွာတာထဲ ဂွာ
ဆောက်... ဟာဆို
ဒီ ဆွ... ဒီလောင်း
ကို ထိမိတဲ့ ဒေး
ဒေတဲ့ လိုက်

ဒါမှမလေး ရုပ်ဆတ်လွယ်ဆွဲလာ
ဦးကြီး ဂျယ်... ကျွန်တော်မှာ
ဘဲလဲတာမှ....

ကယ်ဟဟတ်ရုပ်ဆွာလဲ
ထရုံပေါက်ကာ ထွက်လာ
ဟာ့ ဒီဘောင်းကို ကျွန်တော်
ဘဲ့ လမ်းဆွဲ ထား ကို
ဒွဲမှာ့ ဆောတဲ့ ဟာကွက်

မဟုတ်ဘူး ဦးကြီး
ဟဲ့ဒါ ဆွဲတာပါ...

ဝမ်းသာစမ်း... ငါ
ဘုရား ကြွေး လာကြေး... သွား
ထိပ်တုံး ပြောင်ပြောင်နဲ့ဘတ်...

လူယုတ်ကြီး ကား သူကြီး ကစ်
ကော် ထိပ်တုံး ထွေး တစ်ဆုတ
ဆဲခဲ့ ရုပ်ထောက်ရော။ လူယုတ်
ကြီး ကား ဂျပ်ပြီဆို့ ဟင်း
အရေးကို မကျွေးတာမှ
အသုံး၀င်
ဒီဥစ္စာ
ပါတာ
ကား။။

ဒေါ်ကြီး ထောင်း ဖား ကြီး တကွဲတကြဲပြေး။
ဟင်းရေ ပြုခဲ့ကြောင်းသူကို

ခွေးတစ်ကောင်
ပါးပါးကြီး

ဘတ်မယ

ဘတ်မယ

ကျွန်ုပ်တို့ လည်း မနက်
မိုးစင်းစင်းလင်း ကာမှ
သူကြီး အိမ်မှ လှုပ်ရှားပြီ
အိမ်ပို့ ပြန်ရောက်ပြီး ခင်
အရောတကြီး ပြောလာသော
ဆိတ်ကို ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့
ကြွေး... ထိပ်တုံးမှာ
ပြန်ပြီး သွားရောတော့သည်။။

ဘာလဲ ဆိတ်တို့
အလန့်တကြား
ကွာ...

သူကလည်း အရောက်အကက...
ကလိပ်သူ အိမ်ကို သွင်း ဝင်ခဲ့
သွား ပြီမြဲ...

ဟာ...

ကြက်ဖို: မဟုတ်ဘူး ဘုရား... ဘာတွေလဲ ကျမသိပ်ကြောက်တယ်

ကင်းလည်တာ ဒို့တာ... ဒို့တာပဲ

ဟုတ်ရဲ့လား အဘိုးကြီး ငါတို့တွေ တစ်သွယ်မှ ကင်းလည်ခဲ့တာ.

ကြက်ဖို: ဟင်... ဒီလိုလား ဘုရား... ဘုရား

ကောင်းပြီ ကြက်ရုပ်ပြာလဲ... ဘာတွေ ပါသွားသလဲပြောစမ်း

ဆေးကော... ဘုန်း လုံးပုံးကို ဆွတ်တာ တော့ မပါဘူး. ကောင်းသွယ်ပေး တယ်..! ဘွားခေါ်စမ်း! ပါသွားတဲ့ ငါးကောင်း: ဘယ်လောက်ပြီး တယ်...

ဟာ... ဘုရား

ဆွတ်ပါ့ဘုရား ဆွတ်ပါ့ဘုရား ပါသွားတဲ့ ငါးကောင်းတွေ ပြန်ပေးပါ့ဘုရား

ဟားဟား... ဟား... ဘီ- ဘီးပလိုင်ကြောင်း ပါ့ အဘိုးမကြိုးပြီးမှာကလည်း ဂျပ်းစား ခဲ့ ဘီးခဲ့ တွေ့တာ့ ဘုရားကျေးဇူးမကြီးခဲ့တာ လုံးဆွတ် တဲ့ပြီး ပြီးမှ ကျွတ်အောင်ခဲ့ တော့ပီတယ်..! လုံးဆွတ် ဆွတ်တာ့ လောက်ကာ. ဖြစ်: မ လောက်ဖူး ဘူး... လောက်သည်း လေးတွေက... ဆွဲခဲ့အောင်ပါ.

ဟုတ်ပါ့ဘုရား ကျွန်တော်ကြီးပဲ...

ဆွတ်ပါ့ဘုရား ပေးပါ့ဘုရား။ ဆွတ်ပါ့ ဘုရား ပြန်ပါ့ဘုရား ပေးပါ့

အခြားသူတစ်ယောက် ပါလာ.

မနောက်ပြိုးပါဘူး... အောက်ဝယ်ကလို့ တစ်ခုခု လုပ်လိုက်ရင် မမကြိုက်ဘူး၊ ကျွန်တော် မှီးစားရင်းတာ၊ အခု ဒီအတိုင်း ကျွေးကွေးလေး အနေနဲ့ထားပါ... မှီးလိုးတော်.

မနက်မှီး လုပ်ထ ဘူး အိပ် ရာတော်းမှာ ပေးတဲ့ ပိုက်ဆံတွေ ဘယ်ကြီး.

ဟောက်... ဒီသူနှီးတောက်တွေ အားလုံးကြောင့် ပစ်မယ် ဒီပေါက်ကရေးတွေ အားလုံးသေ ခဲ့ရတာ ထိုက်နဲ့. ပြောရတာယဲလို့.

သူကြီး ကြောင်းတာ အဝါတာဆုပေးတာ တောက်နဲ့..

ကျွန်တော်... အကြီး ဒီစကားတွေသာ ပြောရင်းမှာ ပေါင်းမှီး ပျံသွား!

အမှုန်ကို အမှုန် အတိုင်း ပဲလို့...ဟ...ဟ!

ပဲသူကြီး စကားကြောင့်. ရွာသားများ ဒေါသဖြစ်ကုန်ကြသော် ပဲသူကား ကြက်သွေးနှင့် ဒီအနေအထားကို.

ဆရာ၊ ခေါင်ကြောက်ကား အကြီးလုပ်မှီး၊ ဆရာ့ကို တွေ့
အသုံးမကျလို့ ပေါ့လျော့လို့ ဖွာထဲကို သွင်း
လိုက်တာ... သူ့ကိုး က... ဘိုင် အတာ.ဂိုဇွန်ကြီး..
ဒီသတင်းကို ပြုပြင် တားတားက ကျုပ် ကျုပ်တောင်-ဂုဏ်ယူ
သွားမိပါတော့ရဲ့. ဖွာထဲပေါက်
တော့... အကောင်းပါပဲ
ဂုဏ်ယူ...
ဟင်.. သူ့ကိုး က ယောကျ်ားမဟုတ်ကွ:
သူ့ကိုး မ ထော.၊ ငါ့ထက်ပင်ပါ
ဒီလောက်ရွယ်အိုးဇေပုံသေလောက်ရဲ
ဒီသူ့ကိုး မဟာ...အောက်လမ်း
ပဲသွားရဲ့. ခွင့်းမပါ
ပြစ်မယ်...
ဟား.ငါးစေ့:
ကြီး:ခွေတာရဲ့.
အတော်ပဲ
ခွင့်းမမဟုတ်ဆိုးကွ: တစ်ခို
ပြီတာ.သူ့ကိုး မပါ ပြစ်ရင်း
ဒီမမဟုတ်ရင်း တော်တို
မှီလိုရင် ဘားစားပြီး
ဝမ်းလျှိုး၊ မှိုးပျံ
ဆိုးတာပါပြစ်ရဲ့မယ်
ဒီ... ဘွားဘွား:ဟူကိုး က စကား:ထေ့ဝေလာမယ်ပြောရဲ့.၊ ကမ္ဘာမှိုး ကိုးတန် ဆွဲပြီး:စကား
ပြီတာယ်မမဟုတ်လား၊ ဒီ သူ့ကိုး မက.. သူ့ကိုး ကြီး:
ပေကြီးကား ဂျ. ဝမ်းပြောင် ပြစ်
ပြစ်ပြစ် ပြစ် တော်ဝေလ်ရဲ့မယ်...
၆၆

ကျွန်တော်တို့ခြံထဲမှာ ခိုးသူတွေ ဝင်လာတယ်ဆိုတာ
ကြားသိရတဲ့အခါ ကျွန်တော်ဟာ ဓားတစ်ချောင်းကို ကိုင်ပြီး
ခြံစည်းရိုးနားမှာ ကင်းစောင့်နေခဲ့တယ်။

ဒီညက ဘာမှ မဖြစ်ပျက်ခဲ့ဘူး။

ဒီအကြောင်းကို ကျွန်တော်
အဖေ့ကို ပြောပြလိုက်တယ်။

ဟာ... ကြောက်စရာကောင်းလိုက်တာ
ခိုးသူတွေ ဝင်လာတာ
ငါ့ကိုယ်တိုင် မြင်ခဲ့ရသလိုပဲ

ဟင်... ဘာလို့ ဒီလိုဖြစ်ရတာလဲ

ဒီတော့ ကျွန်တော်
အဖေ့ကို ပြန်ပြောပြတယ်။

ဟာ... သူ ကင်းစောင့်ရင်း ငါတော...
ဟင်း... ဒီလောက်ကြီးတဲ့ ကြောက်ဖို့ကြီး
ဘာလဲ... ဘာလဲ ဆိုတာ
သေးသေးလေး ဖြစ်နေမှာပဲ

ဒေါက်ခနဲ
ခေါင်းမိုးပေါ်ကို

ဘုန်းလေးဟာ အကောင်ကြီးမှာ ခွေးဖမ်းအိတ်ကြီးနဲ့ ကြိုးတွေကိုင်ပြီး ကိုယ်တော်ကြီးဆီကို လာနေတာကို မြင်လိုက်ရလေသည်။ သူကြီး၏ အိမ်ကြီးမှာ ကျွဲနွားကြီးငယ်... ဖြိုးကိုကလေး ဘုန်းတော်ကြီးလာတာ မြင်တော့ ထအော်ပြီး ပြေးသွားသည်။
ကျွဲနို့ပါလည်း လက်ဖွဲ့တော်နှစ်ယောက်ကို ကျွေးပြီး အပြန်ခွင့်ပြုလိုက်ကြောင်း၊ အိမ်ကြီးကို အိမ်ကြောင်းပါ အကုန်ကြားသိရလေသတဲ့။
ဟိုးအဆီက... ပယ်ပယ်ပါအောင် အသံကုန်အော်လိုက်တာ... ဖြိုးကိုကလေး အသံကို ကြားရတော့
အင်း.. သူကြီးလာပြီးတော
ဟုတ်။
ကျွဲနို့ပါလည်း အသံကြားရာ အိမ်ကြီးဘေးမှာ ခွေးဖမ်းအိတ်ကြီးနဲ့ ကြိုးတွေကိုင်ပြီး ကိုယ်တော်ကြီးကို မြင်လိုက်ရတော့တယ်။ အိမ်ကြီးကို ဘုန်းတော်ကြီးက ဖမ်းမယ်ဆိုတာ သိလိုက်ပြီး အသံနဲ့ အပြိုးဆက်ခြိုးတွေကို လာတော့တယ်။
ကမ်းပြာလို သူငယ် ပြေး
ပြောတယ်။

ဟို... ဟို... ကြိုးထောင်ထဲမှာ...
ကြိုးထောင်ထဲမှာ...

အကြီးလူမိုး က လက်ချိုသောက်ပြီး
ထိုး ကို ကျွေးပြီး ပေးစက်
ပြီး. ထို့ အခြေခံ... ကို မြဲသေး က
ကြိုးထောင်ကို မှတ်ပုံ အတိုင်း
လုပ်ကြတော့တာ။

ကြိုးပစ်ဆရာ: ဦးပဉ္စင်း အမြန်: ဒေါ်မတည့်ကို ကြိုးထောင်ထဲ အမြန် လွှဲပြီး
ဆေးခန်းမှာလည်း... မြင်ပြီ မြင်ပြီ ထွေးထွေး

ကယ်... ကယ်... ဘုရား
အသက်ကို ကယ်...

ကယ်ပြီးမှ မြင်ပြီ ထွေးထွေး ဘာ?... ဦး ဘုရား ဟား...ဟား...

ကယ်ပြီးလည်း ဦးပဉ္စင်း
တို့ အကြောင်းကို ရိုးရိုး
လုပ်ကြတော့တာ။ ဘဝပဲ။

ဂလုတ်ကျိုး...

ကျွန်တော်တို့ လမ်း ကို အတွေးနဲ့ ကို တွေးတွေးပြီး
ပြောပြောပြီး ပြောပြီးရင်း။ ဖွာလယ် လမ်းလေး
ပဲ။ တော်ပါ့ဗျာ၊ သူငယ်"

ကျွန်တော်တို့ လူငယ်တော်တော်များများ အိမ်လေး ပဲဆိုရင် နံနက်ခင်းမှာ ကြိုးစား... လေ့ကျင့်ပြီး။

ကျွန်တော်တို့ အားလုံးသည် အတွေးတော်တော်များများ ပြီးရင် အတွေးတော်တော် ရောက်လာတော့ သူကြီးမားတဲ့ ခြေထောက်ကို မြင်လိုက်ရတယ်။

ကမ္ဘာကြီးတုန်လှုပ်သွားတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ကြောက်လန့်ပြီး ပြေးကြတယ်။

အားလုံး လုပ်ကိုင်ခဲ့ကြတဲ့ အတွေးတွေ ပျောက်ကွယ်သွားပြီ။ အားလုံးက ထိတ်လန့်တကြား ပျံလွှားပြေးကြတယ်။

©

ဟုတ်ကဲ့... ဆရာ့ကို ကျွန်တော်တို့ ဘယ်လိုမှ ပြန်မဆပ်နိုင်ပါဘူး။ ဆရာ့ကို ကျွန်တော်တို့ ဘယ်တော့မှ မမေ့ပါဘူး။ ဆရာ့ကို ကျွန်တော်တို့ ဘယ်တော့မှ မမေ့ပါဘူး။

ကျွန်ုပ်လည်း သူတို့ကို ဆုံးဖြတ်ရာ ပို့ကြပြီ
လို့ကဲ့သို့... သစ်ပွေးကြီးက ထိုမှ မိုးမ
ထကြီးကို သစ်လေးတိုင်ပင်ပြီးမှသာ
ဥာဏ်လွှဲ အာဗန္ဓုကို ကောင်းကြောက်
လို့ ကဲ့သို့ကဲ့သို့ပါ။"
ဒါ... ဒါ...
မိုးမကွဲ... ငါတော့
လန့်ပြီး လာပြီ..
သူတို့
ဖြစ်ပါ့မလား
ဟေ့.. ဟေ့... ဘိုးတွေကြီ.. ဟိုမှာကြီးနဲ့ စပ်း မိုး
ထကြီး မဟုတ်လား၊ သစ်ပွေးတွေကြော
တော့ပြီလို့ပြောရဲ. ဟုတ်ပြီ... မိုးမ သူတို့ပဲ
အင်း.. တို့ခရီးကတော့ လာ: ကြောက်ရဲ့
အိမ်ပြန်ကြတာ...
ကျွန်ုပ်လည်း တရုတ်လူမျိုးတွေဟာ သစ်ပင်ထက်ကို
ထကြီးကို ပေးစွတ်ကြီး အသေအချာဖိုးကြ...
ပေးစွတ်ခေါင်းကို ဖြုတ်ချလိုက်တော့ သူ"
ကြီးခါမှ လက်မတော့လည်း
ကျွန်ုပ် သိကြာ ကျေးဇူးပေးသူ
90

ယင်းလိုက်သံကြားသဖြင့် ထာဂီကို ဆောလိုက်
ပြေးသွားခဲ့တော့တာ။ ထာဂီက ဆောလိုက်
ထိမှာ ပြုံး ဆွဲငင်ကာ ပြုတ်ကျမှာကို
စိုးရွံ့ပြီး ဝမ်းသာအားရ ပြုံးမိတာကြောင့်
ကျွဲကြီးကို ကြည့်ခွင့်ပေးခဲ့ပါ။
ထာဂီမှ သစ်ကျွတ်များ
ကြီး ကိုင်ပြီး ကျွဲကြီးမှာ
ကျယ်သွားတော့သည်။

ကျွဲကြီးကြောင့် သူကြီး၊ ကစ်ကြီးသွေးနှင့် ကြွေးကြော်သံများ ပေါ်ထွက်လာကြသည်။
လက်ချောင်းတစ်ဖက်စီ ကိုင်ဆွဲကာ ကြောင်ကြီးနှင့် ကြွက်ကြီးတို့ ပြေးလာကြသည်။

ဘယ်သူလဲ ဝင်ရောက်ပြီး
အနောက်ကနေ အနှောင့်အယှက်
ပေးတာလဲ ဆိုပြီး ကြွက်ကြီးက
ကြောင်ကြီးကို ပြန်ပြောတာပေါ့။

ဘာကို... သူကြီးကစ်ကြီးတို့ ကြားတော့
ပါဘူးတော့ ဟုတ်လား။ အသားကိုမစိုးရိမ်ဘူး။
ကျုပ်တောင် စားချင်တယ်။
ဆိုပြီး ပြောကြတယ်။

ဟား ဟား ၊ ဘဂဝေး ဟား ဒေးမ်
ဘမာ ဝေတို့ ။။

လာဒီတေ့ဒါ ××× ဒေးဗ်ဒြတေ့ဒါ
ဒေးဂြော်ဇေမာ်တာ၊
ဒြေးဇေတာ ××× ။

ဒီကြေးမုံပြင်ကိုတို့ဒြေး ကမ္ဘာဇေဗ္ဗြီး ။။ ကမ္ဘာ့ဒြိုလ်ဘဝသို့ ရဟုဒေါ်ဒေး
မှ ဟူတော်ဒေါ်ကို တရြားဘဝများကိုတို့ ကြွေး မှာ ပြီး လာကြဦး
ဖောက်ပြီး ဒြေး ထိုး ကြွေး ရဟိုးလေတော့တဲ့ ။။

ဘဝ ပြုပြင်ခြင်း ဒြေး ဖောက်ပြီး ရဟိုးဘဝများကိုး ကမ္ဘာ့ဒြိုလ်တို့
ရဟုဒေါ်မှာ ... တစ်ဆို ဒြေး တစ်ဆို ပုံစံပြုပြီး ကမ္ဘာ့ တော့ဘဲဆို ။

ဟဝဟ တို့ဒြေး ဘဝေ ×× ပုံပမာဒြိုလ် ကြွေးမယ်လေ ...
ရေးလေ ×× ရေ့ ဘဝါ ဒြေး ×××ဂြိ တစ်ဖက်ဂါ ဒြေးဒါ ဒြိုလ်လေ ....

ပုံစံ ဒြေးယောဒြိုး ××× ရုံခဲ့ ဘဝြိုလ်ဒြေး
ကြယ်ဒြေး ပါလို့ ကျေး ×× ဒြိုး ဒြေး ဒြေးဒါ
ဘရှာဂါ ရုံခဲ့ ဒြေး ×××

ကမ္ဘာ့ဒြိုလ်တို့ ဒြေး-ဒြေးဒြိုး ဘောက်ဒါဒြေးဒါဒြေး
ရုံခဲ့ ထိုးကြွေးဒြေး ဒြေးဘော်လဲဒြေး ထိုးကြွေး မှာကြွေး
ဒြေး ။ ထိုဒါဒြေး ဒီဒြေး ဆိုပြီးကြွေး ဂ ...
ဒြေးယေ ဂါဒြိုး မှ ယူဂါဘော် လာတော့ဘဲ ။

ကျွန်တော်တို့ အောက်မှာ ရေတွေ ရယ်ရယ်မောမောနဲ့ စီးနေကြတယ်။ အမှန်အားဖြင့် ကမ်းပါးတွေ ပေါ်လာတဲ့အခါ ကျွန်တော်တို့ ဘယ်ကိုရောက်နေမှန်း မသိကြတော့ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ဒီလိုမျိုး ဆင်းသက်ရတာကိုတော့ ကျွန်တော်တို့ ကြိုက်ကြပါတယ်။

ကောင်းပါပြီ။ ဒီမှာ ဘာတွေများ ရှိနေမလဲ ဆိုတာ ကြည့်ကြရအောင်။

ကောင်းပါပြီ။ ဒီမှာ ဘာတွေများ ရှိနေမလဲ ဆိုတာ ကြည့်ကြရအောင်။

ဟင်... ကျွန်တော်တို့ မေးတာလား ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လည်း ဘယ်သူက ဘာမှန်းမသိဘူး.... အဲဒါတော့ ဘိုးဘိုးကြီးကို မေးကြည့်ပါ။

ဟင်... ကျွန်တော်တို့ မေးတာလား ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လည်း ဘယ်သူက ဘာမှန်းမသိဘူး.... အဲဒါတော့ ဘိုးဘိုးကြီးကို မေးကြည့်ပါ။

ဟေ့ ဟိုကိုကြည့်စမ်း... ဘုရားကျောင်းကြီးပဲ... ထင်ပါရဲ့။

ကျွန်တော်တော် ပစ်ခွင့်ရတာနဲ့ ဘုန်းကား အထိ
နာမှာပဲ ကြံရပေမဲ့။ ဘုန်းကားရဲ့ ကြီးမွေး
ပြီးတော့ အသုံးမကျတော့တာ သေချာတဲ့ထိကို
ပစ်ခတ်ထားပုံရပေမဲ့။ ထပ်ခိုးကောက်ရပေမဲ့
ဒေသခံကို ကျွန်တော် ယိုးစွပ် သေချာ။ သို့မှသာ နောင်ခိုးဆို
ဝင်ရောက်ဖို့ ပေးတော့သည်။

ဟော... ကြိုးသည်
ပါလား... ထပ်ခိုးတာ
ပါကွ။ တောက်ကြီး
ရယ်စမ်း၊ ကျမှပဲ သိမှာ
ဆိုရင်ကြီး... ခြင်္သေ့ကြီးတွေ
ကြီးကြီး ခြင်္သေ့တွေ
တောမယ်...

ဟော်ကြီးမှာ ကိုယ်ကိုကို
ကြောက်နေတာ... တောက်ရဲ့
တာပဲ..

ဟားဟား... ကိုးကိုး
ကြီးတွေပဲ
ဒေးတွေပဲ

ကျောက်ပြားကြီးမှာ ဆက်
ရေးကို ဖတ်ကြည့်ပါ။
ရေကန်ကြီး၌ ဤ အမှု
ကျွန်ုပ်က... အဘိဓမ္မာ
သွားပြီး...။

ကျွန်တော်တို့လည်း ထိုညအချိန်၊ ဟိုးတောင်ကြီးတောင်ကြားမှာ အာဝီစိငရဲကြီးမှ ဖိုးစဉ်ဆင်းလာသော
တောရှေ့။

ဒါ ... ဆောက်လမ်းမှာသူ့ကားကြီး
ကားပြုပြင်ဖို့ ခဏနားမယ် ပြောတယ်
ကျမ်း ဆိုပဲ ကျမ်းဝင်းထဲကို ဒီသူဌေး
ပဲဆီကို ဆောင်း... တို့ကလည်း
ဟန်ပြုပြီး ပြုံး ဟားရောဟားမယ်..

ကျမ်းဝင်းကြီး ကျယ်ဝန်းတဲ့ အုတ်နံရံတွေ ခြံတံခါးကြီးတွေ
ဆွဲဆန့်ပြားတဲ့ ကိုးကွယ်ဘုရားတွေ ဝင်းအတွင်းမှာ ရှိသမျှ
သစ်ပင်တွေ ပန်းပင်တွေကို ဝေးဝေးကနေ ကြည့်ပြီး ဆိုင်ရာက
ကွက်ကွက်ကြီး ကြည့်ပြီး ကြိုက်ပုံရတယ်... ဟင်း...
ဟင်းတွေ ပန်းကန်ပြားတွေ ဇိမ်ခံပြီး လာစားနေတဲ့
ဟင်းတွေ... ကျွန်တော်တို့ ဆွမ်းခံတဲ့ အိုးထဲမှာ
ဆန်ကြမ်းတွေ ပဲ...
ဇိမ်ခံတယ်...

ဆရာမ ဘေးကြီးမလုံးရဲ့... ဟင်... ကြွက်လည်းကြက်
မယ်... ဒီ စာသင်ခန်းထဲ ထောက်ပို့ ဆွဲဖို့မ
လာခဲ့ဆွဲဖို့မ မဟုတ်ရင် ၊ ရွှဲဖို့ ဆွဲဖို့မ
ဖုန်း ကျိုးနဲ့ကျိုး ခြင်းထဲသို့ ၊ ငါ တားမြစ်ပေမဲ့
ကြားမှ ဝင်ခဲ့ပေါ့... မီး ဟင်း ဟင်း
တောက်ပြီ ကြားက ခေတ်ပေါ်ပါပြီ...

ဆရာမ ကျွန်မ အိမ်ကိုခေါ်

ဟာဒေါ်ကြီးတော့...

ကျေးဇူးပဲ ဆရာမကြီး... ငါ့ အသက်အာမခံကို ငါ့ အသက်

ဟာ... ဟာ ဆရာမ ကျွန်မ အိမ်ကိုခေါ်... ငါ့ အသက်

ကဲ... အဘိုကြီး... ဒုတ်ကြိမ်ဆုံးကို သတ္တမကြိမ်မြောက်
အဖြေအတွက် ဆယ်လေ... ဘယ်အိုး ကျပါလား ဂါတယ်...
ကောင်းပါပြီ... ဒီမေးခွန်းကိုတော့ ဘယ်သူမှ
မဖြေနိုင်ကြဘူး...
အဘိုကြီးက ဘယ်လိုဖြေမှာလဲ...
ဆရာလေး ပထမဆုံးအဖြေကိုပြောပါ...
ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ...
ကျွန်တော်ဖြေမယ်...
ဆရာ့ကို ကျွန်တော်ကြည့်ပြီး ပြုံးပြလိုက်တာနဲ့
ဆရာ့ကို ကျွန်တော်ကြည့်ပြီး ပြုံးပြလိုက်တာနဲ့
ဆရာ... အကြောင်းကို ပြောပြစမ်းပါ
ဟာ... ကိုးကွယ်ပါ့...
ကောင်းတယ်...
ဒီမေးခွန်းအတွက် ဆုကြေးငွေ ကျပ်သိန်း ၁၀၀ ပေးမယ်...

ATE

ကိုင်းခြင်္ကေ့... ကယ်တော့ သူငယ်ရေ
ကိုင်းခြင်္ကေ့... လွှတ်တော့ တစ်လုံးပါ
ကလောင်ကလောင်
ဘေးကို ဘေးကို
ကျွန်တို့ခြောက်ယောက် ရေစက်လှည်းတွဲကြီးလာပုံကား
အာဆိုး လှုပ်ရှားသည်။
အာဆိုး.. ဒါ... ဥာဏ်မီးပတ် ရေစက်လှည်း မဟုတ်လား၊ ကယ်ပြီ မီးလောင်ပို့လို့
ကလောင်...
ကလောင်.
ဟွတ်... လွန်ခဲ့သော ၂၄၀၀ ခုနှစ်က ဒီရေစက်လှည်းနဲ့ ဘိုးဘွားတို့ဟာ လွန်ခဲ့သော ရာနှစ်ပေါင်းများစွာက...

ဦး တွေကြိုက်လှည့်ဦး ဒီတွေကြိုက်
ကျမှ ခင်ဗျား အချင်းချင်း
တွေ့ကို... ဟိ... ဟိ
ဟာ... ဟာ... လူကြီး ပ
မပြောနဲ့ ဟောင်း
ပေါ့...

ဘုရား... ဘုရား... ဒုက္ခရဲ့ အမျောက်ပြင်
ဖြစ် သတ်ရတော့မှာ
လူသား ကွ...
ကိုယ်ကျိုး
မဆုံးရဲ့...

ဟင်... ဘာလဲ ဒီအသံ
ကြားဖူးသလိုပဲ
ဟုတ်ပြီ ဘုရားသခင်
ကယ်တော်မူတော်မူလို့
ကျေးဇူးပါ ဘုရား...

ဟင်... ဘာလဲ ဒီအသံ
ကြားဖူးသလိုပဲ
ဟုတ်ပြီ ဘုရားသခင်
ကယ်တော်မူတော်မူလို့
ကျေးဇူးပါ ဘုရား...

ဘာဆိုင်းတာလဲ အပျက်သွားတဲ့ ရောဂါမျိုး
အားလုံးကြီး သွားတော့တာ။ လတ်တလော အခွင့်
အရေးကို စီးပွားဖြစ်အောင်မှာပါ တကား။
ပွဲမမြင်ရတဲ့ မျောမှီ ထိုးပေါ့ တကားသော
ရွာမမြောက်ပေါ ခကာလုံး ဂျိုးပါက...
ကမ္ဘာမြေ သုံးဆယ့်ခြောက်ဆယ် မိုးတောက်...

ဒီကောင်
ဒီကောင်းကွာ...

ကျွန်တော်တို့ ပြန်မှာလည်းမှား၊ ဖြတ်မှာလည်းမှား၊ ကြံဖို့ပါတဲ့။
ယုံကြည်ပါဆို။ ဒီပေါက်ဖြစ် ကြည့်ပါဆို။ ဒီလောက်ကြည့်ပါဆို။
ဘုန်းကြီး ဆိုး...။

ကျွန်တော်တို့ ပြန်ခဲ့ပေမဲ့ ကျွန်တော်တို့ ပြန်မှာလည်းမှား၊ ယုံကြည်ပါဆို။ ဒီလောက်ကြည့်ပါဆို။ ဘာမှ ထူးခြားမှု မရှိပါဘူး...။ ကျွန်တော်တို့ ခရီးဆက်ကြပါတော့တယ်...။

ယခု ကျွန်တော်တို့ ကွေ့ပေးမှားကား အယ်လူယောင်ဆွဲ၊ လူပေတေ။ သတ္တ ဂုဏ်ရှိ ဘုန်းကြီးကြီးများ အရှေ့ဘက်ကို ပုံသေနေပါ။ ကျွန်တော်တို့ ငါးကျင်တို့ ကဲ့ရဲ့- ကဲ့ပွန်း ဖြစ်ရသည်...။ သူ့ဖို့ကား ပေါ့ အဟားတော...။

သူ့ဖို့... ဆိုးစံရပ်သည် အိုသောဘုန်းကြီးသည်း မကြာမီ ဂုဏ်ရှိပါ။ ကျွန်တော်တို့ ခရီးဆက်ကြပါတော့တယ်။ ယုံကြည်ပါ-ပြီးရဲ့ ဖြစ်တော့တယ်...။

ಮಿಲಿಟರಿ ಅಂಕಲ್: ಮೊದಲು ಆ ಬಿಲ್ಲು ಬಾಣಗಳನ್ನು ಕೆಳಗಿಡಿ. ನಂತರ ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿ.

ಮಿಲಿಟರಿ ಅಂಕಲ್: ನಾನು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಡೆ ಕ್ಯಾಂಪ್ ಮಾಡಿದ್ದೆವು. ಆಗ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಕಾಡುಕೋಣಗಳ ಗುಂಪೊಂದು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ದಾಳಿ ಮಾಡಿತು.

ಮಿಲಿಟರಿ ಅಂಕಲ್: ಆಗ ನಾವು ಮೂವರು ಮಾತ್ರ ಇದ್ದೆವು. ಆದರೂ ಧೈರ್ಯ ಮಾಡಿ ಕಾಡುಕೋಣಗಳನ್ನು ಓಡಿಸಿದೆವ

ဘိုးဘေး ကျန်ခဲ့တဲ့ အထင်အမြင်တွေ အပြောင်းအလဲမရှိခဲ့ရင်တော့ ဒီခေတ်ကြီးမှာ ကျွန်တော်တို့ဟာ ဖြောက်ကျက်မြောက်ကြေးသေနတ်တွေလိုပဲ ကျတော့မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလိုအခြေအနေမျိုးကို ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းနိုင်ဖို့ အတွက် အားလုံးရဲ့ အားထုတ်မှုတွေ ပေါင်းစည်းဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ဒီလိုမှသာ ကျွန်တော်တို့ဟာ ဘိုးဘေးတို့ရဲ့ အတိုးတိုးအိမ်နှစ်အိမ် စက်တိုက် တစ်ခုတည်းသာမဟုတ်ဘဲ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အိမ်နီးချင်းတွေရဲ့ စက်တိုက်တွေကိုပါ ကယ်တင်နိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ နောက်ဆုံးသတ္တုဒဏ်ကြီးကို ဖြတ်သန်းခဲ့ကြရတဲ့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဘိုးဘေးတွေ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ခင်ဗျာ။

ကျွဲကြီးကလေး ယခုလို ခိုးဝှက်စောစောကတည်းက ပြေးလာခဲ့တာသည်။ သူ့ကို ကျွဲကြီးကလေး ဖမ်းဆီးရန် အကြံအစည်ပါသည်။ ဟုတ်ပါပြီတော်၊ ဒုက္ခကို ကြိုလာအောင် မပြုလုပ်ကြနဲ့.. ။
ကျွဲကြီးကလေး ဖမ်းစားရေးကို ဦးစား.ပေး ရပေမည်။ မဟုတ်ရင် ကျွဲဘဝတစ်ခုလုံး ပြုတ်ပြေ လိမ့်မည်။
ဘုရားတွေ... တောထဲကနေ ဟစ်ကြော်နေတာ ကျွဲပါကွဲ့။ ထောင်ချောက်ထဲ ရောက်နေပြီ ဟ
အမယ်လေး ပြဿနာကြီးကလား

ရေတွင်းယုတ်ဟောင်းတွင်လျှင် သစ်ချဉ်ကို လေးဖော်မှုံ
အယ်ထားပေ... ပြီးတော့မှ ထောင်းစောက်ပြုစေရာ
ယခု ထောင်းစောက်ဆားတွင်းကို သတ်ကြောင်း
တစ်ကောင်းကား ကျေးဇူးပြု"

ကျွန်ုပ်လည်း လက်ရွေးတော်ပေးတော်ကို
သိပ်ကိုးစိုး ပြီ ဖိုက်ကလေး ထောက်ပို့
ရှိကြပါ့. တော်ဟယ်" ကျွန်ုပ်တို့ ထောင်း
ထောက်ကား ကြင်းကြင်းကြိုကျ ဆားကြီးကို
ထိုဝတ္ထုပြင် ပြီး စတွယ်ထောင်း
ထောက်ပင်ထားသည်း"

ဤကား မသိဟသည် ဆားဖြင့်ကလျာကျ ဂျုံနှင်းကဲ့သို့ကြီး ခေါ်းခေါ်ဆဲမှာပင်။ ကျွန်ုပ်သည် ပြီးနှင့် လှုပ်ကိုင်ရ
ခြင်းမှာ... စတင်ပြီးမှာ... ဖောက်ပြန်ကား... ပြီးမြောင်းလေး ဖြင့်နှင်းထောက်ပေးပြီး"

ဘုရားတွေ့ မဟုတ်ဘူး ဒီ
အကြောင်းကို ဆွေးနွေးပါလေး
ဟယ်ကို. ပြီးမှ ပါပြီ ဒီ... ဘာတဲ့
ကျွန်တော်တို့ ဖြန်ကြားတာ
ကျွန်တော်တို့ ဖြန်ကြားတာ

ကျွန်ုပ်လည်း အပြုံးမပျောက်အောင် ထားရင်း ပြုံး..
ပြုံးနဲ့ပဲ ရယ်ပါတော့..။

ဟိုမြွေ...ဟိုမြွေ... ကျွန်တော်ကို ကယ်ကြပါဦး..
အသေးကြီး ပြန်ပြီ..။ ကျွန်တော်ကို ကိုက်ပြီး
ပြေးသွားတယ်..။ ဟင်..!

ကျွန်ုပ်ကို ကား အရှေ့ဘုံကြီးကယ်ပါဟု ဟိုကို
အသေးကြီးက ကားလမ်းဘေး ပြေးတော်မူ..။

ဘာတွေတုံး...
ဟိုကောင်ကြီး ကား
မဟုတ်ဘူး

ခေါင်းမာလည်း ကျွန်တော်တာပါ..
ပြုံးကြီး အသားရဲ့ ဆေးကြောလို
ဖြူစင်တဲ့ ပြုံးမျိုးတော့
ကျွန်တော်ဘဝ တစ်သက်လုံး
တစ်ခါမှ မတွေ့ဖူးပါဘူး..

ပြီးတဲ့အခါ... ဟင်... တော်သေးတယ်...
ဘာမှမဖြစ်ဘူး... ဒီလောက်ဆို...
တစ်ယောက်တည်း ပြန်ရမယ်...

ကျွဲကြီးကလည်း: တော်ကောင်းပါပြီ... ဒီလောက်ဆို
ပြန်လို့ရပါပြီ... ပြန်ရင်းနဲ့ ဒီအကြောင်းကို
အသိပေးပါ... ဟုဆို၍ ဖယ်ပေးလိုက်သည်။
ထိုသူက: ဟောဟော ဒုံကြီးတောင်ကွဲသွားပါလား။

ကျွဲကြီးကလည်း: တော်ကောင်းပါပြီ... ဒီလောက်ဆို
ပြန်လို့ရပါပြီ... ပြန်ရင်းနဲ့ ဒီအကြောင်းကို
အသိပေးပါ... ဟုဆို၍ ဖယ်ပေးလိုက်သည်။
ထိုသူက: ဟောဟော ဒုံကြီးတောင်ကွဲသွားပါလား။

ဟင်... ဟင်... ဟောဟော... တော်ပြီ...
ပါတော့မှာ...

ကျွဲကြီးကလည်း: သူ့အား တော်ကောင်းပါပြီ...
ပြန်ရတော့မှာ။ ထိုသူက: မှတ်ပါပြီ...
တစ်ယောက် မကြီးဘဲလို့... လမ်းတစ်ခြမ်းကိုပဲ
မပို့ပါနော်။ ကျွဲကြီးက: ဆုကြိုတောကို
သွားပြောပြပါ ပြီးမှပဲ ပြန်ပါ။

ဟင်... ဟင်... ဟောဟော... တော်ပြီ...
ပါတော့မှာ...

ဘာပြောရမလဲ ခင်ဗျာတို့ရဲ့ အိမ်
ဒီလောက်ကြီး မြင်ရတာ ၁ ခု အိမ်
ပြောက်ကျတော့ အိမ်ထဲကလူတွေ
တွေကလေ...
ကျွန်ုပ်တို့သည် မှိုင်ကိုလေး အမြဲ ပြုစုကြသည်
ကြည့် လှိုက်မိ သည်။ ဟုတ်ပါပါလေ။
ထို့နှင့်အတူ အလှမ်းလှမ်း တစ်ခေတ်ကုန်
ပြောက်ကျခဲ့
ဝေ အိမ်
အတွင်း၌
ပစ္စည်းမဲ့
ကား.. ပြန်.ကျ
ခဲ့ရလေ။
စ... ဆရာတွေတော့ ဒါ...ဒါမမမှုန်ဂျပ်ကြီးနဲ့
ထောက်ပြ ခင်ဗျာသည်: ဒွေတွေမနည်း ကွ!
ဟေ... လက်ကိုးယင်ကြီး ထုပ်ပါတော်တာ!
အို ကြီး: လက် ကောက် တွေလည်းပါပေ..
ကျွန်ုပ်ကား: ဆိုက်ဆို ရှာနှင်ကာ မြီးတောက်ပေါ်ကြီး။ ပေနှုတ်မောင်းကို
ထိုတင်လိုက်ကြီး:
ပြောကောင်း အနာမှန် မှန်
ပြောစမ်း:
ပြီး-တို့ ကွာတော်
ဝင်ငွေ: ဆုတ်ယုတ်
ဟုတ်ပါပေး

ကျွန်တော်တို့ ဘာသာရေးကို
ကြည့်ရှုသင့်ပါတယ်...

ဟုတ်ကဲ့ပါ။ ကျွန်တော်
သွားပြီးပါပြီဗျာ။

ကျွန်တော်လည်း ထိုးသွားမယ်။ အကျည်းတန်
အိုဖျယ်ကြီး ဟိုက်ကလေး။

တာဆုကြီး ကြိုးကြုတ်
ကျပြီ... ပြေးရုန်းတော့။
ဟင်း အန္တရာယ်
ဝေးစေပါကုန်မှတော့

ဟေ့ ဘုန်းကြီး ဘာလုပ်နေတာလဲ။
ဟေ့ ဘုန်းကြီး။ ဟုတ်ကဲ့။

ဟုတ်ကဲ့ပါ။ ကျွန်တော်
ပြန်ပြီးပါပြီဗျာ။

ကျွန်တော်... ဟိုအကြောင်းကိုတော့ ဘာမှ
မသိပါဘူး... အာမခံပေးပါ
ဗျာ...

ဟိုမှောက်ကလေး: ဘယ်မောက်ကြီးမှာ
သူ့ဘဝတော: ဒီ ခွေးမဲ့လှည့်ကြီး၊ ကျွန်တော်
တို့ ဟာ: ကိုဝေဝေမောမကင်းနိုး ဗျာ: ဒီလို
ရိုက်ကြတယ်ဗျ၊ ခွေးတော့ တော့ ဘယ်"

ကျွန်တော်ကား: ခေတ်တော်ကြီး ကြုံရ၊
ကံဆိုး... ထိုးတဲ့သံ... ကွင်းကွင်းပါ။

ကျုပ်တို့ လမ်းလေး ပေါတော်တော်ခေါင်ကွယ်ပါတော့... မနိုးက်
မခြောင်ခိုင်ကူးဗျာ... ကျုပ်က... နှယ်တာက... လွယ်လို့
ခဲ့တာ... တစ်ကယ်လို့တော်ရုံနိုးပါ့ဗျာ...!!

ကြည့်ပါဦး ဘယ်လောက်ကြီးမားတဲ့ ကျားကြီးမည်းက...
ဘဝင်ကြီးစွာနဲ့... ဘဏ်ကို
ခေါ်တာလဲ... ကျုပ်က ရုန်းနိုး
ဘဝင်ကြီးစား: ထိုးပါတော့.

ကျားကြီးမည်းက: ဘယ်လောက်ကြီးမားတဲ့ ကျားကြီးမည်းက... ဘဏ်ကို
ခေါ်တာလဲ... ကျုပ်က ရုန်းနိုး
ဘဝင်ကြီးစား: ထိုးပါတော့.

အမေလောက် လုပ်နိုင်တာ၊ အိမ်ပြန်ရင်ပြန် ချစ်ဖော်
ထင်မှာပြီး ကျပ်ကိုထဖို့ တံခါးပေါက်ဆီ
ပေးတယ်... ကျပ် အိမ်ထဲရောက် တော့ဂျီးမမျှ
ပစ္စည်းတွေ လမ်းတစ်လမ်းလုံး ခဲ့ရ ပြောင်းတွေ
အားလုံး ကျပ်နဲ့ပိုင်
သွယ်တာပေါ့။

ဘားမောင် ကျပ်အိပ်ရာမှ ထရောက်ရော
ကျပ်မှာ... အာလွမ်အာကိုင် ဟိုပြီး အာဆင်
ရှေ့ကြာတယ်" ကျပ်ကို အမေ့ အိမ်ရှေ့
မှာ... ဘဟာရုပ်ပြီး ဘားမောင်ကို...
လွယ်အိတ်လေး တစ်လုံး လွယ်ပေးပြီး
ပေတို့ ပေတို့ကို
ခေါ်ပေးလို့ကဲ့
တယ်

ဘားမောင် ဟာ... ယပ်ယပ်တာမှာ ဂ...
ကျပ်ဆရာ ယခု အိမ်မှာ... ပဆုကာကို တက်
ပြီး ဘားအိုးမော်. အကူး သင်ဖို့. မကွဲတော့
ဘူးလေ.....

ငါ့ မေမေတို့...
ကျွန်တော်တို့ အိမ်ကို ပြန်ခဲ့ကြမယ်...
မာမွာ: တာယ်...

ဘာလို့လောက်ထားခဲ့မှာလဲ ဆိုပြီး ခွေးတို့ လှည့်ပတ်ကြည့်ပြီး ကျေးဇူးတင်စကားဆိုကြ
ငိုပြီး ရှာတာလေ...

ကျေးဇူးကြီးစွာ ဒုက္ခရောက်ကြပါပြီ ဆိုပြီး
အားလုံးကို ခွင့်-လွှတ်ပြီး ဖွားတွေ
ကင်္ဂုဇ ပြီး ပြန်သွားတော့ စား...
ဆိုပြီး ပြောကြပါတယ်...

ဒါပေမယ့် ကျေးလက်တစ်ဖက် ဟက် ဆိုးကြီးရဲ့
သက်ရှိ မြက်တွေကိုလည်း ဆိုးကြီးခဲ့
ရတယ်... ။။ အဲဒါ... ကျွန်တော်တို့ ဆရာယဉ်ဝက
ကမ္ဘာမှာ အမာခိုအောင် လုပ်ကြံကြပြီး ကွယ်ပေးခဲ့လို့
ဒီတော်ရတွေ့ပြောပြခဲ့ရတယ်...။။
16

ဆိုးကွာ: ဂျာတယ်
အဲဒီနှစ်ကောင်ကိုတော့ ကျေးဇူးဆရာယဉ်ကွယ်ပေးလို့ ရှောင်ပါခဲ့။

ကျွန်တော်ကတော့ ဘာမှမသိဘူးဗျာ... ကျမ်းစာကိုတောင်
မှန်အောင်ဖတ်တတ်ရုံလောက်ပဲ ပညာတတ်တာ...

ဟိုကောင်ကြီးကတော့ ကျမ်းစာတွေကို အတော်ကြီးကို
ကျွမ်းကျင်တယ်ဗျ... ဒီတစ်ခါတော့ ကျွန်တော်တို့
အနိုင်ရဖို့ သူ့ကိုဘယ်လိုမှ
ရှင်းလို့မရတော့ဘူး...

ဟိုကောင်ကြီးကတော့ ကျမ်းစာတွေကို အတော်ကြီးကို
ကျွမ်းကျင်တယ်ဗျ... ဒီတစ်ခါတော့ ကျွန်တော်တို့
အနိုင်ရဖို့ သူ့ကိုဘယ်လိုမှ
ရှင်းလို့မရတော့ဘူး...

ဟာ... ဒီလောက်ထိတောင်လား...

ကျမ်းစာသုံးခွန်းကိုပဲ ဖြေနိုင်ခဲ့ရင် ကျွန်တော်
ဘာမှမသိတဲ့ ဆရာဝန်ကြီးဖြစ်သွားမှာပေါ့...
ဒီလိုဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ကို ရှုံးပေးတော်မလဲ....

ကျမ်းစာသုံးခွန်းကိုပဲ ဖြေနိုင်ခဲ့ရင် ကျွန်တော်
ဘာမှမသိတဲ့ ဆရာဝန်ကြီးဖြစ်သွားမှာပေါ့...
ဒီလိုဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ကို ရှုံးပေးတော်မလဲ....

ဘာမှမတွေးတော့ဘဲ လမ်းကြုံရာကို ပြေးလိုက်တော့တာပဲ။ ပြေးရင်း လှည့်ကြည့်တော့ ကြီးမားတဲ့ ကျားကြီးတစ်ကောင်က သူ့နောက်ကို လိုက်လာနေတာကို တွေ့ရတယ်...။

ဘိုးဘေးတော့... ဟိုး လွန်ခဲ့တဲ့ခေတ်ကာလကြီးတုန်းက ဖမ်းမိတဲ့ ကျားတွေကို ကြိုးနဲ့ ချည်ပြီး ခေါ်သွားကြတယ်။ ဘာဘေးဘဲ ဒီလိုမျိုး ကျားကို ဖမ်းမိတဲ့ အခွင့်အရေးကို ရခဲ့ဖူးတယ်။ ကျားကို ဖမ်းမိတဲ့ အခွင့်အရေးကို ရခဲ့ဖူးတယ်။

ဘာဘေးဘဲ ဒီလိုမျိုး ကျားကို ဖမ်းမိတဲ့ အခွင့်အရေးကို ရခဲ့ဖူးတယ်။ ကျားကို ဖမ်းမိတဲ့ အခွင့်အရေးကို ရခဲ့ဖူးတယ်။

ဘာဘေးဘဲ ဒီလိုမျိုး ကျားကို ဖမ်းမိတဲ့ အခွင့်အရေးကို ရခဲ့ဖူးတယ်။ ကျားကို ဖမ်းမိတဲ့ အခွင့်အရေးကို ရခဲ့ဖူးတယ်။

ကျွန်တော်တို့အမြင်းပါ ကျေးဇူး... အကြွေး
ကြိုပါတယ်... အဖေ့ဆီ. သိပ်က... ဦးတဲ့!
ပစ္စည်းလေ့ တစ်ခုပြီး တစ်ခုမှ
မရောင်းပေးပါ ကွာ...

ကျွန်တော်ကတော့ သူငှဲး သတ္တဝါကို သူ့အား အကျွန်တော်တို့
မှုန်းလေတော့မှာ။ သူက အသိဉာဏ်ရှိတဲ့ သော
သတ္တဝါ ဖြစ်ပြီး
ဒေသပြုပြီ။

ကျွန်တော်ပြောသည်။ မျက်ရည်ကို ဖိုးဇော်သော်မျက်
ကလေး ဘေးမောင်ကို ကျွန်တော် ပေး.ဆီမှ
တောင်။ ဘေးမောင်ကလေး ဟိုကမ္ဘာ ကျွန်တော်
ကမ္ဘာကို ကျွန်တော်ပြောပြ.ပါ့မယ် ခဲ့... ကျွန်တော်
ဟင်းဟော... ကျွန်တော်ပြန်ခဲ့ကြောင်း ပြဿနာတောင်။"

ဖြောက်ကလေး ဘေးမောင်က ကျွန်တော်
အား ရှိခိုးပေး မျက်လုံး မှောက်ပြီး
ကြာ.ခဲ့ပေးပါ။" ထိုဖြောက်ကလေး
ဘေးမောင်ဘ စကား ရပြောတတ်မှ
ထိုကမ္ဘာ ကျွန်တော်က သူ့ရပြောမှာလေးလိုက်

ကျွန်တော်ကို ဘေးမောင်ကလေး ဘယ်လို... ဘာတွေလုပ်ပေး
သတ္တဝါ ဟာတွေကျွေး တယ်လို... ဘာတွေကျွေး တာ!
သူ့ကို မဟုတ်ပါဘူး ဦးဦးဖျော်... ဘေးမောင်ကို ဦးဦး
ဦးဦး ဖျော် ဘေးမောင်က ဦးဦး လုပ်ပါ. လုပ်ပါ!
အဖျောက်ကွက်လေး
ဦးဦး ဖျော်

ဦးဦး- "ဟာ... ဟာဆောင်ကြီးတော်... ဒေါ်... ဒေါ်ပေ
တစ်ယောက်တည်း ကြီး..."

ဟာဟာ- ဘာမှမဟောက်ရဘူး... တစ်ညဖူး

ဟာဆောင်ကြီးကို ကြည့်ပြီး ဦးဦး၊ ဟာဆောင်ကြီးတော်ကြီးကို ဆိုပါတယ်။ ကျွန်ုပ်- သီတင်းတာယ်ဆောင်ကြီး

ကျွန်တော်တို့... ဒီဟင်္ဂါးကောင်ကို
ခေါ်သွားမယ်....

ဟေး... မင်း ဒီကောင်ကို
ပေပေသာသာ လွှတ်ပေးပါဗျို့
ငွေကို ခေါ်ရအောင်...

ကျွန်တော်တို့ ဒါမျိုးရှေးကို ယူတော့မှောက်
ကလေး သားမောင်ကို... ကျွန်တော်ရဲ့ကိုယ်
လုံခြုံပါသည်... ဆိုပြီးတဲ့
ဆွဲခေါ်သာခြင်း ဖြစ်ကလဲ့
သား ဖြင့်... ကျွန်တော်တို့
ပြောပြီး
သည်

ကျွန်တော်တို့ လက်မောင်း
ကြီးကောက်ကို တင်းကြပ်စွာ
ဆုပ်ကိုင်ပြီး လိုက်ကြပြီး၊ သား‌မောင်
ဇာ ဖြစ်ကလဲ့ ဒီ ဖြစ်ရပ်ကို
ကျွန်တော်
ပေါ့...

ကျွန်တော်တို့ သားမောင်ကလေး သား‌မောင်ကို
ထွေး ပွေ့ကိုင်ပြီး၊ သား‌မောင်ပြောလာပါသည်.
ခင်ဗျားတို့ကို... ကျွန်တော်ရဲ့ဆွဲခေါ်ခြင်း ခံရတော့မှာ
မှီခိုခဲ့ခြင်းရှိတော့ဘူး" ကျွန်တော်တို့က
ပြောလည်း ဆိုသလို ဘတ်ရာခြောက်ကြောင့်...
မြောက်ကလေး၊ သား‌မောင်ကား
လေဆွဲကို ကြိုးစားမှုဖြင့် ခံစားခွင့်
တော့ပေးပါ"

ကျွဲကိုပြောင်တာသည့်ကြိုး ဖိုက်ကလေးကား
မြောက်ဟားမောင်းကို ထွေးဖိုက်ထားပေါ
ကျွဲကိုပြောက: ဆား လည်ချာပေါ
မြောက်လုံး: မှား ဖြစ်. ကြာချည်ချာသည်"

ကျွဲကိုပြောက: မြောက်ဟားမောင်း
ယုယစွာထွေးဖိုက်ရင်း ချာသို့ပြန်
ထားသည်။ ဟိုးရှေ့ ရေးရေးဖြင့်
ကွာကား ဖြစ်ရတော့ကြောင်"

မြောက်ကလေးဟားမောင်းသည် ကျွဲကိုပြော
လက်မောင်းတစ် ဖက်ကို တင်း ကျွဲကိုချာသို့
ကိုင်ထားရင်း မြောက်ချည်ဖို့ပြင် ပေါမြောက်လုံး
ဖြစ်. တစ်ဘက် လှည့်. ကြာချည်ချာသည်

ကျွဲကိုပြောချာ: ဝမ်းနည်း ဝိုးဝိုး:ဟု မြောက်ဟားမောင်း ခေါင်းကို ကြား:မြဟက်ဘဲ. ကျိတ်ထား"

ဖွာဆာဝေ စည်းရိုး ခံရတော့မှာ
ဖျောက် ဟားမောင်းက
ဘာတွေမှ မသိ ဂျာတော့ဘူး..။

ဦးဦး ဟားမောင်း သွား
တော့မယ်နော်.. ဟု ဒီတိုက်
ဆက်ပဲလေလား၊ ဟားမောင်း
ကလေးကိုတော့ ကြောင်ကြီးဟာ
ပေးမှာ၊ ကျွဲကြီး နှားထိုင်
ဟယ်းဟယ်းတွေ ဖြစ် ဂျတော့တာပေါ့။

ကျွဲကြီးကား ဖျောက်ဟားမောင်း
ဒုက္ခ... ကြီးမှုတွေ ကျရောက်လို့
ဂျာ ဆုတောင်းမိတော့မောင်း။

ကျွဲကြီး ရုန်းထွက်ထဲ့ ဘာတက်ဖျောက်ဂျာကြီ ဖြစ်တော... ဖျောက်ကလေး
ဟားမောင်း ကို ကြီးမှု ကာ တွေ့ခဲ့ရသည်။

ကျွဲကြီးတာ... တိရစ္ဆာန်ထက် ဆင်းရဲတာတော်
ဟားမောင်း... ဒါပေမယ့် ကျွဲဟာ ဘာတွေ
ဆောက်ဂျာနိုင်မှာ ကျွဲဟာ တွေလည်း
ဖောက်ဂျာ ဂျိုက်တာတော့ ဟားမောင်း...

ဒါပေမယ့် လည်း ရိုးတာတွေကို ကြောင်ကြီးတော့
ဖျောက်ခွာဖြင့် ထက် ဆောက်ဖောက်
မဖောက်ဘူးဆိုပြီး ဂျာပါဘူး...။

ဟုတ်ကဲ့ဆရာကြီး... ဟား ဒီလိုဟာမျိုးတွေ
ကြုံခဲ့ရဖူးတယ်... လူတွေနဲ့
လက်ပွန်းတတီး ဆုံတဲ့ အကြောင်းတွေ
မကြုံရပါစေနဲ့...!
လူတွေကို အတွေ့အကြုံတွေကနေ
သားမြေးတွေဟာ လို သင်ပါးတဲ့
သတ္တဝါလေးတွေနော်... နွားလှည်းကြီး
ရထားမယ် အကြီးစီးပွားတဲ့...
မင်္ဂလာကျယ်ကို အရမ်းမသိတာပါတော့လို့
ဦးဦးဖူးတောင်းလိုက်ပါတယ်ကွယ်...
ဟုတ်ကဲ့ဆရာ. ဖျောက်လေး သားမြေးတွေ
နွားတောင်... ပွားတော့.
သားမြေးတွေ
၁၄

စာပေပန်းခင်း